

การดำเนินการทางวินัย ข้าราชการส่วนท้องถิ่น

นายแสงจันทร์ ดวงระหว่า
นิติกร ชำนาญการพิเศษ
โทร. **082-4907-111**

ขอบเขตการบรรยาย

- ๑. วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย**
- ๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย**
- ๓. การรวบรวมหลักฐานและให้ผู้เกี่ยวข้องชี้แจง**
- ๔. ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนวินัย**
- ๕. ความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวน**
- ๖. ความเห็นของ ก.จังหวัด**
- ๗. การออกคำสั่งลงโทษวินัย**
- ๘. หนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง**

วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชา

- ๑. กระบวนการปกติ
 - ๑.๑. ไม่ร้ายแรง
 - ๑.๒ ร้ายแรง
- ๒. กรณีคณะกรรมการ
ป.ป.ช. /คณะกรรมการ
ป.ป.ท. ซ้ำมูล

- ๑. ปฏิบัติตนเป็น
แบบอย่างที่ดี
- ๒. สร้างขวัญกำลังใจ
- ๓. การจงใจ
- ๔. เสริมสร้างพัฒนา
ทัศนคติ จิตสำนึก
พฤติกรรม

ส่งเสริม/พัฒนา
ให้มีวินัย
(ว๒)

ดำเนินการ
ทางวินัย
(ว๑๑)

หน้าที่ ผบช.
(๒๔)

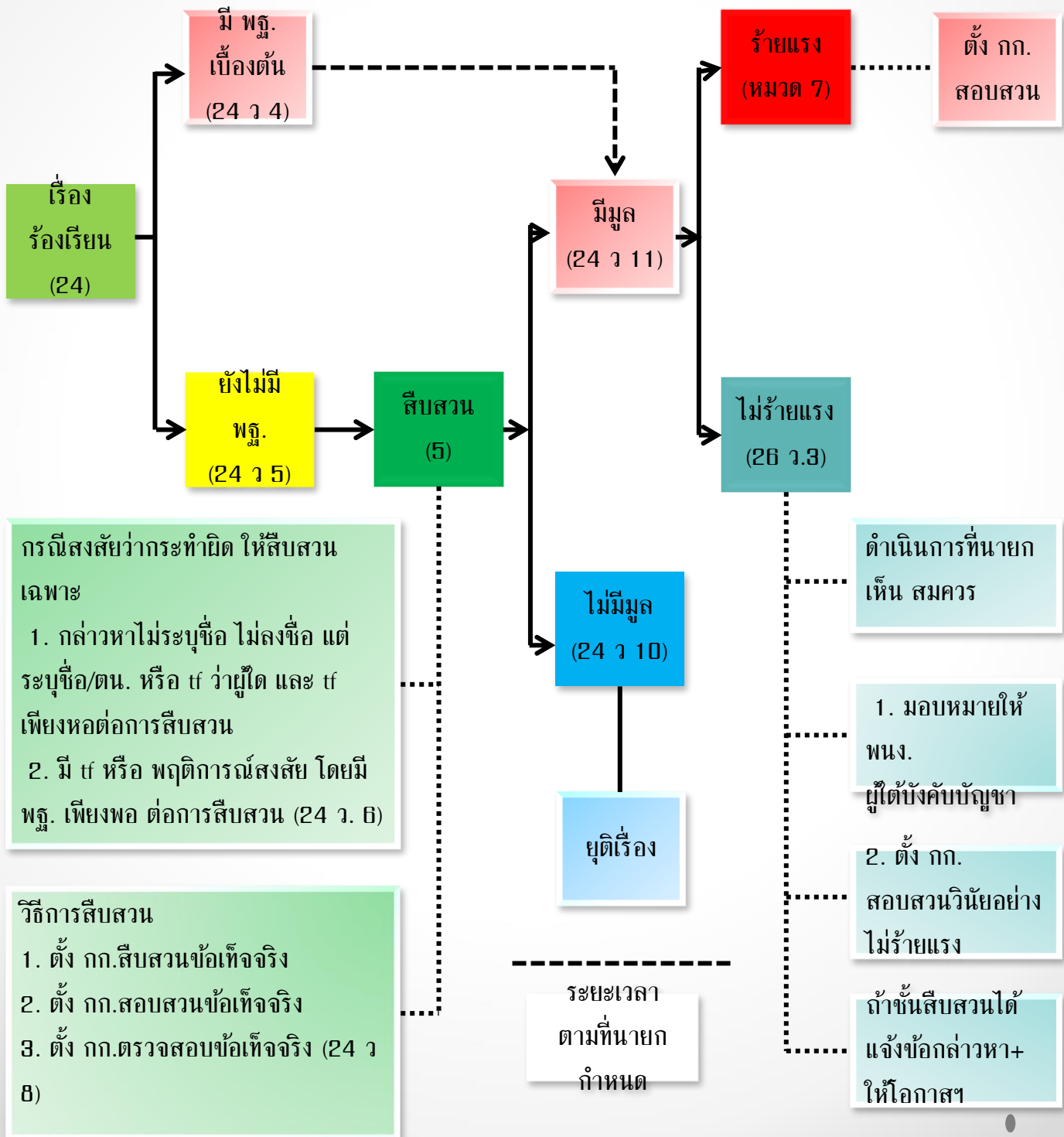
ป้องกันไม่
ให้กระทำผิด
วินัย (ว๓)

สืบสวน
ข้อเท็จจริง
(ว๕+ว๖+
ว๘)

- ๑. การแสวงหาข้อเท็จจริง
เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน
กล่าวหา
- ๒. โดยการตั้ง กก.สืบสวน
ข้อเท็จจริง /กก.สอบสวน
ข้อเท็จจริง/กก.ตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง

- ๑. การเอาใจใส่
- ๒. สังเกตการณ์
- ๓. ขจัดเหตุที่อาจ
ก่อให้เกิดการกระทำผิดวินัย

ผังวิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัย

กรณีมีมูลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยมีการกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นแล้ว ให้ นายก อปท. **ดำเนินการทางวินัยทันที** (ข้อ 24 ว.4)

กรณีมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่ากระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐานให้นายก อปท. รับผิดชอบการสืบสวนข้อเท็จจริง (ข้อ 24 ว.5)

พยานหลักฐาน หมายถึง พยานหลักฐานที่แสดงว่ามีการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาหรือเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา

กรณีมีพยานหลักฐานแล้ว เช่น ผลการตรวจสอบของ สตง. ระบุถึงพฤติการณ์น่าเชื่อว่าการทุจริตและได้ระบุชัดเจนถึงตัวเจ้าหน้าที่ที่กระทำผิดว่าได้แก่ผู้ใด ตามมาตรา 46 แห่ง พ.ร.บ.ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 พร้อมทั้งพยานหลักฐาน ถือได้ว่าเป็นกรณีที่ สตง. ได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้นในเรื่องนั้นมาแล้ว หน่วยงานมีหน้าที่ต้องดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงอีก (เรื่องเสร็จที่ 944/2561 หนังสือ ก.พ. ที่ นร 1011/ล 137 ลงวันที่ 13 มีนาคม 2550)

กรณียังไม่มีพยานหลักฐาน เช่น

ผลตรวจของ สตง. ระบุเพียงแต่พฤติการณ์น่าเชื่อว่าการทุจริตโดยมิได้มีการระบุตัวเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิด หน่วยรับตรวจย่อมมีดุลพินิจที่จะตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ (เรื่องเสร็จที่ 167/2551 (คณะพิเศษ))

ดำเนินการทางวินัยทันที หมายถึง ดำเนินการตามขั้นตอนวิธีการที่กำหนดในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ **เพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดวินัยหรือไม่** หากกระทำผิดเป็นความผิดกรณีใด ตามมาตราใด และควรลงโทษสถานใด

การดำเนินการทางวินัย ไม่ใช่ดำเนินการตามอำเภอใจแต่ต้องดำเนินการตามมูลที่กล่าวหา คือ

1. หากเรื่องกล่าวหา นั้นเป็นเรื่องวินัยร้ายแรง ต้องตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรง

(ข้อ 24 ว.11 ข้อ 26 ว.6)

2. หากกล่าวหา นั้นเป็นเรื่องวินัยไม่ร้ายแรง ดำเนินการตามที่เห็นสมควร หรือตั้ง กก.สอบวินัยไม่ร้ายแรง (ต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานฯ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา)

(ข้อ 24 ว.11 ข้อ 26 ว.1 ว.3-4)

ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง (ข้อ 24 ว.10) หมายถึง การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเบื้องต้นเพื่อจะได้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ทำได้โดยการตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง **กรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง** หรือกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงหากผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า

- หากมีการกระทำตามที่ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ถูกกล่าวหา นั้น หมายถึงมีมูลกล่าวหาว่า **กระทำผิดวินัย** ให้เสนอนายกอ.ปท.พิจารณาดำเนินการทางวินัยทันที
- หากไม่ทราบว่าผู้ใดกระทำผิด ไม่ทราบว่ามี การกระทำผิด หรือ พฤติการณ์ไม่เป็นความผิด หมายถึงไม่มีมูลกล่าวหาว่า **กระทำผิดวินัย** ให้เสนอนายกอ.ปท. พิจารณายุติเรื่องได้

ดังนั้น กรณีมีการกล่าวหาว่าข้าราชการ/พนักงานส่วนท้องถิ่นกระทำผิดวินัย **หากมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว** ให้ดำเนินการทางวินัยทันทีโดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อน แต่หากยังไม่มีพยานหลักฐานให้รีบดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อนดำเนินการทางวินัย ทั้งนี้ ตามข้อ 24 วรรคสี่ ประกอบ น. ก.จ. ที่ มท 0809.5 /ว 24 ลว 14 ส.ค. 63 และ คพช. ที่ อบ 43/2560

คำถาม ต้องตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงก่อน
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ทุกกรณี
หรือไม่

ตอบ กรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้ใดกระทำผิด
วินัย โดยมีพยานหลักฐานในเบื้องต้นอยู่แล้ว ให้
ดำเนินการทางวินัยทันที โดยไม่จำเป็นต้องแต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในเบื้องต้นทุก
กรณีแต่อย่างใด

ทั้งนี้ ตามข้อ 24ว.4 ประกอบกันหนังสือ หนังสือ
ก.กลาง ที่ มท 0809.5 /ว 24 ลว 14 ส.ค.
63 และ คพษ. ที่ อบ 43/2560

ตัวอย่าง

หนังสือ ก.พ. ที่ นร 1011/ล 137 ลงวันที่
13 มีนาคม 2550

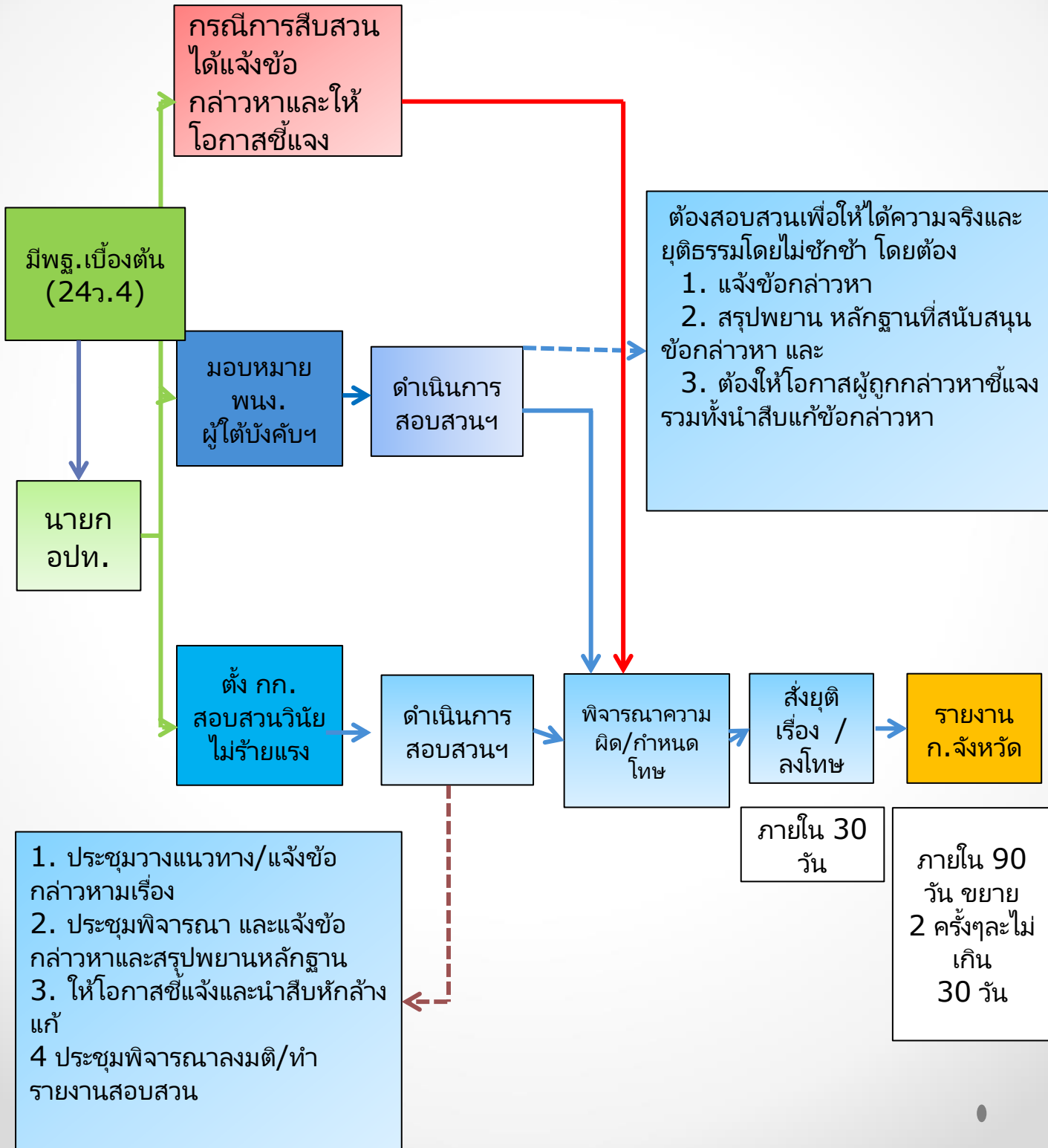
กรณี สตง. แจ้งผลการพิจารณาว่าข้าราชการในสังกัดมี
พฤติการณ์ในการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ทางราชการตามมาตรา 46 แห่ง
พ.ร.บ.ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. 2542 ถือได้
ว่าเป็นกรณีที่ สตง. ได้ทำการรวบรวมพยานหลักฐาน
เบื้องต้นในเรื่องนั้นมาแล้ว ซึ่ง ครม. ได้มีมติตามหนังสือ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0216/ว 69 ลง
วันที่ 24 เมษายน 2539 เห็นชอบตามแนวทาง
ปฏิบัติงานในการเร่งรัดการในการทุจริตทางด้านการเงินว่า
ในกรณีที่ สตง. ตรวจพบ
และชี้มูลความผิดแล้วให้ส่วนราชการดำเนินการทางวินัย
โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงอีก
ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาสามารถดำเนินการทางวินัยแก่
ข้าราชการผู้นั้นต่อไป โดยไม่จำเป็นต้องทำการสืบสวน
ข้อเท็จจริงอีก

ข้อ 24 ๖12

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย ในกรณีผู้บังคับบัญชาเป็นนายก..ให้ถือว่าไม่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

การดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

ผังการดำเนินการทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

การแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสอบสวนวินัย

เมื่อได้รับรายงานว่าได้มีการสืบสวนข้อเท็จจริงพฤติการณ์และการกระทำของผู้ฟ้องคดีแล้วพบว่า เป็นกรณีที่กล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้ถูกฟ้องคดีที่ **1** **ย่อมมีอำนาจผูกพันที่จะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวน** การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ **1** มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี **จึงเป็นการดำเนินกรทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายแล้ว**

(คพษ อ.439/2551)

กรณีที่จะต้องแต่งตั้ง

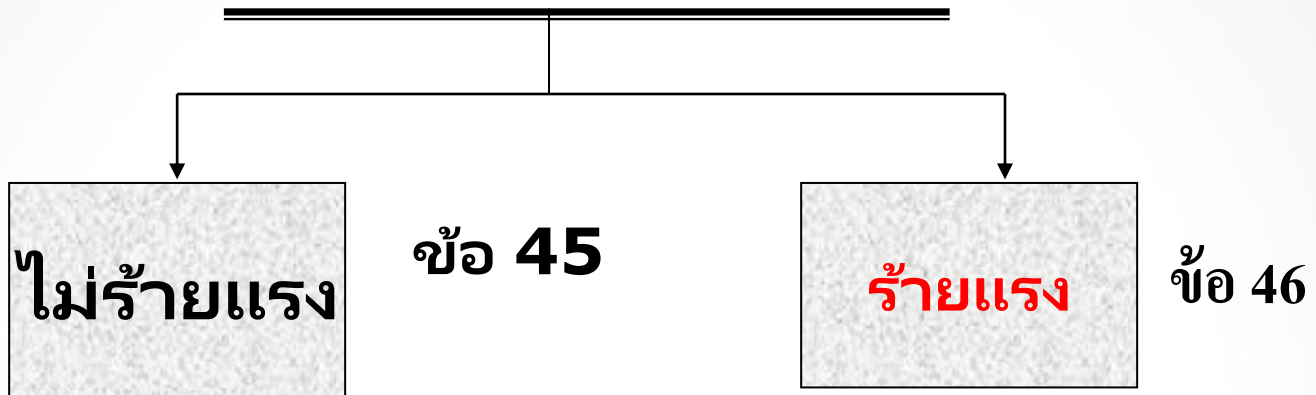
คณะกรรมการสอบสวน

- ◆ทุจริตต่อหน้าที่
- ◆ประมาท ร้ายแรง
- ◆จงใจ ร้ายแรง
- ◆เปิดเผยความลับ ร้ายแรง
- ◆ขัดคำสั่ง ร้ายแรง
- ◆รายงานเท็จ ร้ายแรง
- ◆ละทิ้ง ร้ายแรง
- ◆ดูหมิ่น ร้ายแรง
- ◆ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

หย่อนความสามารถฯ ข้อ 4
มาตรฐานการให้ออก

ข้อยกเว้น นายกฯ จะไม่สอบสวนหรืองดสอบสวนก็ได้

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดเจน

- ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า
กระทำผิด

โดยนายกฯ เห็นว่า
ข้อเท็จจริงได้ความ
ประจักษ์ชัด

- รับสารภาพเป็นหนังสือ

ต่อนายกฯ/ผู้มีหน้าที่
สืบสวน/คณะกรรมการ
สอบสวน (หมวด 4,7)

- ได้รับโทษจำคุก (ถึงที่สุด)
เว้นแต่ ประมาท หรือลหุโทษ
- ละทิ้งหน้าที่(ติดต่อกเกิน 15 วัน)

โดยผลการสืบสวนเห็นว่า ไม่มี
เหตุผลอันสมควร หรือจงใจไม่

- ชั่วฉิวติฉินมาเป็นหนังสือ

หย่อนความสามารถฯ 47 รับสารภาพเป็นหนังสือต่อนายกฯ

การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ข้อ ๔๙ และ ข้อ ๕๐

สาระสำคัญของคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (ตามแบบ สว.1)

1. ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ถูกกล่าวหา
2. เรื่องที่กล่าวหา (ไม่ต้องระบุฐานความผิดวินัย)
3. ชื่อและตำแหน่งระดับของผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี)

องค์ประกอบและคุณสมบัติของกรรมการสอบสวน

1. ให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อย 3 คน
(แต่งตั้งจากพนักงานส่วนท้องถิ่นสังกัดนั้น/ สังกัดอื่น/ หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน)
2. ประธานกรรมการซึ่งมีตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา (ตามที่ ก.กลางกำหนด)
3. กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ (กรรมการอย่างน้อย 2 คน)
4. กรรมการอย่างน้อย 1 คน ต้องดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายหรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือ ผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัย
5. กรณีจำเป็นจะให้เป็นผู้ช่วยเลขานุการ ซึ่งเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่น หรือข้าราชการฝ่ายพลเรือน
(เฉพาะลูกจ้างประจำหรือพนักงานจ้างตามภารกิจ ต้องมีคุณสมบัติตาม 4.)

การกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน

1. หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0809.6/ว 41 ลงวันที่ 9 มิถุนายน 2559
๒. หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0809.5/ว 20 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2561 ประกอบหนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต.

เรื่องทีกล่าวหา

หมายถึง การกระทำหรือ
พฤติการณ์ทั้งหลายที่กล่าวอ้างว่า
ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย

แนวทางการตั้งเรื่องกล่าวหา

1. ควรตั้งให้กว้างไว้ เพียงเพื่อให้รู้ว่าเขาทำอะไรที่เป็นความผิด

2. ไม่นำฐานความผิดมาตั้งเป็นเรื่องกล่าวหา

ตัวอย่างการตั้งเรื่องทีกล่าวหา

1. ยักยอกเงินบำเหน็จตกทอดของ

นาย ก. จำนวน 5 หมื่นบาทเป็นประโยชน์ส่วนตัว

2. เรียกและรับเงินเพื่อช่วยเหลือห้างหุ้นส่วนจำกัด

แหลมทองไม่ให้ถูกดำเนินคดีฐานขยายโรงงานโดยไม่ได้รับอนุญาต

4. นาย ก. ช่มชืดนกระทำชำเรา

น.ส. ข. ซึ่งเป็นแฟนในรถโฟล์คเต่าขณะเดินทางกลับจากต่างจว.

5. ยูเนสโก้มอบเงินจำนวน 359,800

บาทให้สำนักงานเพื่อจัดประชุมและมอบเงินจำนวนดังกล่าวให้

น.ส.ฉวีวรรณ แล้วนำเงินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

7.รับเงินค่าธรรมเนียมเรียบร้อยแล้วไม่นำส่ง
ลงบัญชีแต่นำเงินดังกล่าวไปเป็นประโยชน์
ส่วนตัว

8.
ปลอมลายมือชื่อผู้มีอำนาจส่งจ่ายเช็คแล้ว
นำเช็คไปขึ้นเงินและนำเงินเป็นประโยชน์
ส่วนตัว

9.ปลอมใบเสร็จรับเงินแล้วนำเงินส่วนที่
เกินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว

10.เบิกเงินค่าเช่าบ้านเท็จ

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
๑. บริหารท้องถิ่นระดับสูง	๑.๑ พนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทบริหาร ท้องถิ่นตำแหน่งและระดับสูง ๑.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภท ข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับ ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง
๒. บริหารท้องถิ่นระดับกลาง	๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๒.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภท ข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่ง และ ระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับ ชำนาญการพิเศษ
๓. บริหารท้องถิ่นระดับต้น	๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นตำแหน่งและระดับไม่ ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา ๓.๒ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภท ข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและ ระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับ ชำนาญการพิเศษ
๔. อำนวยการท้องถิ่นระดับสูง	๔.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๔.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๔.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภท ข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับ ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
<p>๕. อำนวยการท้องถิ่นระดับกลาง</p>	<p>๕.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป ๕.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ</p>
<p>๖. อำนวยการท้องถิ่นระดับต้น</p>	<p>๖.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับต้นขึ้นไป ๖.๓ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ</p>
<p>๗. ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ</p>	<p>๗.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับสูง ๗.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับสูง ๗.๓ ประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ๗.๔ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ</p>

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)

ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน

๘. ประเภทวิชาการระดับ
ชำนาญการพิเศษ

๘.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป
๘.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่นระดับกลางขึ้นไป
๘.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษขึ้นไป
๘.๔ **ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพล
เรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่ง
ประเภทอำนวยการระดับต้น
หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ**

๙. ประเภทวิชาการระดับ
ชำนาญการ

๙.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น
๙.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น
๙.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป
๙.๔ **ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพล
เรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่ง
ประเภทอำนวยการระดับต้น
หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ**

๑๐. ประเภทวิชาการ
ระดับปฏิบัติการ

๑๐.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น
๑๐.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น
๑๐.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป
๑๐.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส
๑๐.๕ **ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการ
พลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่า
ตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่ง
ประเภทวิชาการระดับชำนาญการ**

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)

ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน

๑๑. ประเภททั่วไประดับอาวุโส

๑๑.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น
๑๑.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น
๑๑.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป
๑๑.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส
๑๑.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับอาวุโส

๑๒. ประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

๑๒.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น
๑๒.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น
๑๒.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป
๑๒.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส
๑๒.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญงาน

ตำแหน่ง (ผู้ถูกกล่าว)	ตำแหน่งประธานกรรมการสอบสวน
<p>๑๓. ประเภททั่วไประดับปฏิบัติงาน</p>	<p>๑๓.๑ ประเภทบริหารท้องถิ่น ๑๓.๒ ประเภทอำนวยการท้องถิ่น ๑๓.๓ ประเภทวิชาการระดับชำนาญการขึ้นไป ๑๓.๔ ประเภททั่วไประดับอาวุโส ๑๓.๕ ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น หรือตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับชำนาญาน</p>

๑. มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑

๒. การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ให้เป็นไปตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้

๓. คำว่า "ข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ที่มีตำแหน่งและระดับไม่ต่ำกว่าตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง"

ให้หมายความรวมถึง ข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น และตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง แต่ไม่หมายความรวมถึงข้าราชการฝ่ายพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ

๔. ในการพิจารณาคัดเลือกประธานกรรมการสอบสวน ต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของตำแหน่งและระดับของพนักงานส่วนท้องถิ่น

ผู้ถูกกล่าวหา ประโยชน์ในการสอบสวนพิจารณา และความยุติธรรมประกอบด้วย

๕. การเทียบตำแหน่งข้าราชการฝ่ายพลเรือน ประเภทข้าราชการพลเรือนสามัญ ตามมติ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. นี้ ใช้เฉพาะการกำหนดตำแหน่งระดับประธานกรรมการสอบสวน ตามนัยประกาศ ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการรักษาวินัยและการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๔๙ วรรคหนึ่ง เท่านั้น

แบบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย

-ครุฑ-

แบบ สว.1

คำสั่ง.....ชื่อ อปท.
ที่...../พ.ศ.....

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน* (ใส่ไม่ร้ายแรง หรือ
ร้ายแรงด้วย)

ด้วย....(ชื่อ-สกุล ผถท.).... พนักงานส่วนท้องถิ่นตำแหน่ง
.... ระดับ.... สังกัด..... มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย
อย่างร้ายแรงในเรื่อง.....(เรื่องที่ถูกล่ามหา).....

อาศัยอำนาจ.....จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน
เพื่อสอบสวน ผถท. ในเรื่องดังกล่าว ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. ... (ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ) ประธานกรรมการ
2. ... (ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ) กรรมการ
3. ... (ชื่อ ตำแหน่ง ระดับ) กรรมการ/เลขานุการ

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวน
.....ต่อไป

อนึ่ง ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กรณีมีมูลว่า ผถท.
กระทำความผิดวินัยเรื่องอื่น.....โดยเร็ว

สั่ง ณ วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้สั่ง

ตำแหน่ง.....

ข้อ 49 วรรคสี่ ความปรากฏแก่ ก.จังหวัด ว่า นายกเป็นคู่กรณีกับผู้ถูกกล่าวหา หรือถูกกล่าวหา ร่วม ให้ ก.จังหวัด ตรวจสอบหากพบจริง ให้แจ้งขอยินยอมต้นสังกัด แล้วมีมติคัดเลือก กก. เพื่อให้ นายก ออกคำสั่งตามมติ

วรรคห้า เมื่อ กก. ตามวรรคสี่ สอบเสร็จ ให้รายงานก.จังหวัด เมื่อ ก.จังหวัดมีมติใด ให้ นายก ส่งตามนั้น

วรรคหก เมื่อการแต่งตั้ง กก. แล้ว แม้ภายหลังประธานจะมีตำแหน่งระดับต่ำกว่า เทียบได้ไม่ต่ำกว่า ไม่กระทบการแต่งตั้งประธาน

1. ความหมาย (ข้อ 3 ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ)

คู่กรณี หมายความว่า บุคคลผู้มีเหตุทะเลาะวิวาท ร้องเรียน ฟ้องร้องซึ่งกันและกัน หรือเป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรส เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ เป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น เป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทน เป็นเจ้านี่หรือลูกหนี้ เป็นนายจ้าง ของคู่กรณี หรือเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นธรรม

ถูกกล่าวหากระทำผิดร่วม

2. ขั้นตอนการเลือกกรรมการสอบสวนและแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

2.1 เมื่อความปรากฏแก่ ก.จังหวัด ตาม 1. ให้ ก.จังหวัด ตรวจสอบ หากพบว่าเป็นความจริง

2.2 ให้สำนักงาน ก.จังหวัด แจ้งขอความยินยอมจากต้นสังกัด (ต้นสังกัดผู้จะมาเป็นกรรมการสอบสวน) เมื่อได้รับความยินยอมแล้ว

2.3 ให้ ก.อบต.จังหวัดพิจารณาและมีมติคัดเลือกคณะกรรมการสอบสวน เพื่อให้นายก อบต. ออกคำสั่งแต่งตั้งตามมติ ทั้งนี้ ตามข้อ 49 วรรคสี่ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ

อนึ่ง เมื่อมีการตั้งการสอบสวนตามมติ ก.จังหวัด แล้ว แม้เหตุความเป็นคู่กรณีจะหมดไปแล้วก็ตามการคัดค้านกรรมการ การเปลี่ยนแปลงกรรมการ และการพิจารณารายงานการสอบสวน เป็นอำนาจของ ก.จังหวัด ทั้งนี้ ตามมติ ก.ท. ครั้งที่ 5/2564 เมื่อวันที่ 27 พฤษภาคม 2564

ตัวอย่าง

นาย น. ฟ้อง นายก อบต. ข. กรณี อบต. ข. มีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน กรณีผิดวินัยในเรื่องที่ นาย ข. ชัดคำสั่ง ผบช. ในเรื่องที่ นายกฯ สั่งการด้วยวาจาให้ออกแบบประมาณการราคาก่อสร้างรั้ว อบต. ข. แต่ นาย น. มิได้ดำเนินการทำให้งบประมาณตกไป นาย น. อุทธรณ์ ก.อบต.จังหวัด แต่ ก.อบต.จังหวัดไม่พิจารณา

นาย น. ฟ้องศาลปกครอง กล่าวอ้างว่า ประเด็นกระบวนการตั้งกรรมการสอบสวนวินัยผู้ฟ้องไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะนายก อบต. ข. เป็นคู่กรณีกับตน ไม่สามารถตั้ง กก.สอบสวนวินัย นาย น. ได้

ศาลปกครองสูงสุด พิจารณาประเด็นนี้ ว่า เมื่อมีกรณีกล่าวหาว่าพนักงานส่วนตำบลกระทำผิดวินัย นายก อบต. จึงมีอำนาจออกคำสั่งตั้ง กก. สอบสวนวินัย ได้ตามมาตรา 15 ประกอบมาตรา 25 ว.7 ของ พ.ร.บ.ระเบียบบริหารงานบุคคลฯ

แม้ นายก อบต. ข. จะเป็นผู้กล่าวหาว่า นาย น. กระทำผิดวินัย แต่เมื่อ นายก อบต. ข. มีหน้าที่ตามกฎหมายและเป็น ผบช. ของ นาย น. ดังนั้น นายก อบต. ข. ย่อมมีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัย นาย น. ได้ กรณีดังกล่าวไม่ถือว่า นายก อบต. ข. เป็นคู่กรณีกับ นาย น. ตามมาตรา 13 แห่ง พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองแต่อย่างใด (**คพษ อ.1341/2559**)

**กรณีที่กรรมการที่ทำการสอบสวนถูกผู้ถูก
สอบสวนฟ้องต่อศาลและคดีอยู่ระหว่างการพิจารณา
จะเป็นเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การ
สอบสวนไม่เป็นกลาง หรือไม่**

จำเป็นต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นกรณีๆไปภายใน
ขอบเขตของความชอบด้วยกฎหมายและหลักการบริหาร
ราชการที่ดี โดยหากหน่วยงานของรัฐมุ่งคุ้มครองสิทธิของผู้
ถูกกล่าวหาแต่เพียงอย่างเดียว ผู้ถูกกล่าวหาอาจใช้การฟ้อง
กรรมการสอบสวนเพื่อประวิงเวลาการทำงานของกรรมการ
หากมุ่งคุ้มครองกรรมการแต่เพียงฝ่ายเดียว กรรมการอาจมี
ความเห็นไปในลักษณะที่ทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความ
เสียหายโดยไม่เป็นธรรมได้

**จึงต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงของข้อพิพาทในแต่ละคดี
ที่ฟ้องว่าจะมีแนวโน้มในการก่อให้เกิดอคติหรือความเอนเอียง
เคื่องกันอย่างไรรุนแรงจนอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง
หรือเสียความเป็นกลางได้มากน้อยเพียงใด** การที่กรรมการ
สอบสวนที่ถูกฟ้องคดีได้รายงานต่อผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนและผู้สั่งแต่งตั้งได้พิจารณาสั่งการให้
กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจึงเป็นการปฏิบัติตามที่
กำหนดในระเบียบแล้ว **(บันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง เรื่องเสร็จ 145/2557)**

3. การพิจารณารายงานการสอบสวนกรณีนายก อบท. เป็นคู่กรณีฯ

เมื่อคณะกรรมการสอบสวน สอบสวนแล้วเสร็จ ให้ทำรายงานการสอบสวน เสนอไปยัง ก.จังหวัด

กรณีที่ 1 คณะกรรมการสอบสวน และ ก.จังหวัด (ใช้อำนาจแทนนายก) เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ก. จังหวัด จะต้องมิมติแจ้งให้นายก สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ทั้งนี้ตามข้อ 49 วรรคห้า ประกอบ ข้อ 77 (1) ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ

กรณีที่ 2 คณะกรรมการสอบสวน หรือ ก.จังหวัด (ใช้อำนาจแทนนายก) เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตาม ข้อ 77 (2) ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ก.จังหวัด จะต้องส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ พิจารณาทำความเห็นเสนอและเมื่อ ก.จังหวัด มิมติเป็นประการใด ให้นายก สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แล้วรายงาน ก. จังหวัด เพื่อทราบทั้งนี้ ตามข้อ 85 วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ 87 วรรคหก ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย

อนึ่ง การพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยของคณะอนุวินัยฯ ทั้งสองกรณี นั้น คณะอนุวินัยฯ **ย่อมมีอิสระในการใช้ดุลพินิจ**ในการพิจารณา ซึ่งอาจแตกต่างจากการพิจารณามิมติของ ก.จังหวัด ก็ได้ แต่ความเห็นของคณะอนุวินัยฯ ก็ไม่มีผลผูกพัน ก.จังหวัด ที่จะต้องเห็นด้วยในทุกกรณี โดยการพิจารณาของคณะอนุวินัยฯ และ ก.จังหวัด **ต้องแสดงผลให้ปรากฏในรายงานการประชุมด้วย** ทั้งนี้ ตามข้อ 87 วรรคห้าของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย

อ้างอิง มติ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ 3/2561 เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2561 และความเห็นของ อ.ก.อบต. มาตรฐานวินัย ครั้งที่ 1/2561 เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2561

ข้อควรระวังอย่างยิ่ง

ข้อ 79 ในกรณีที่ปรากฏว่าการตั้ง กก.สอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ 49 ให้ การสอบสวนทั้งหมดเสียไปในกรณีเช่นนี้ ให้มีคำสั่งตั้ง คณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

การแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน สว. 1 (ข้อ 51)

เมื่อมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแล้วให้ นายก
อปท. ดำเนินการแจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยเร็ว

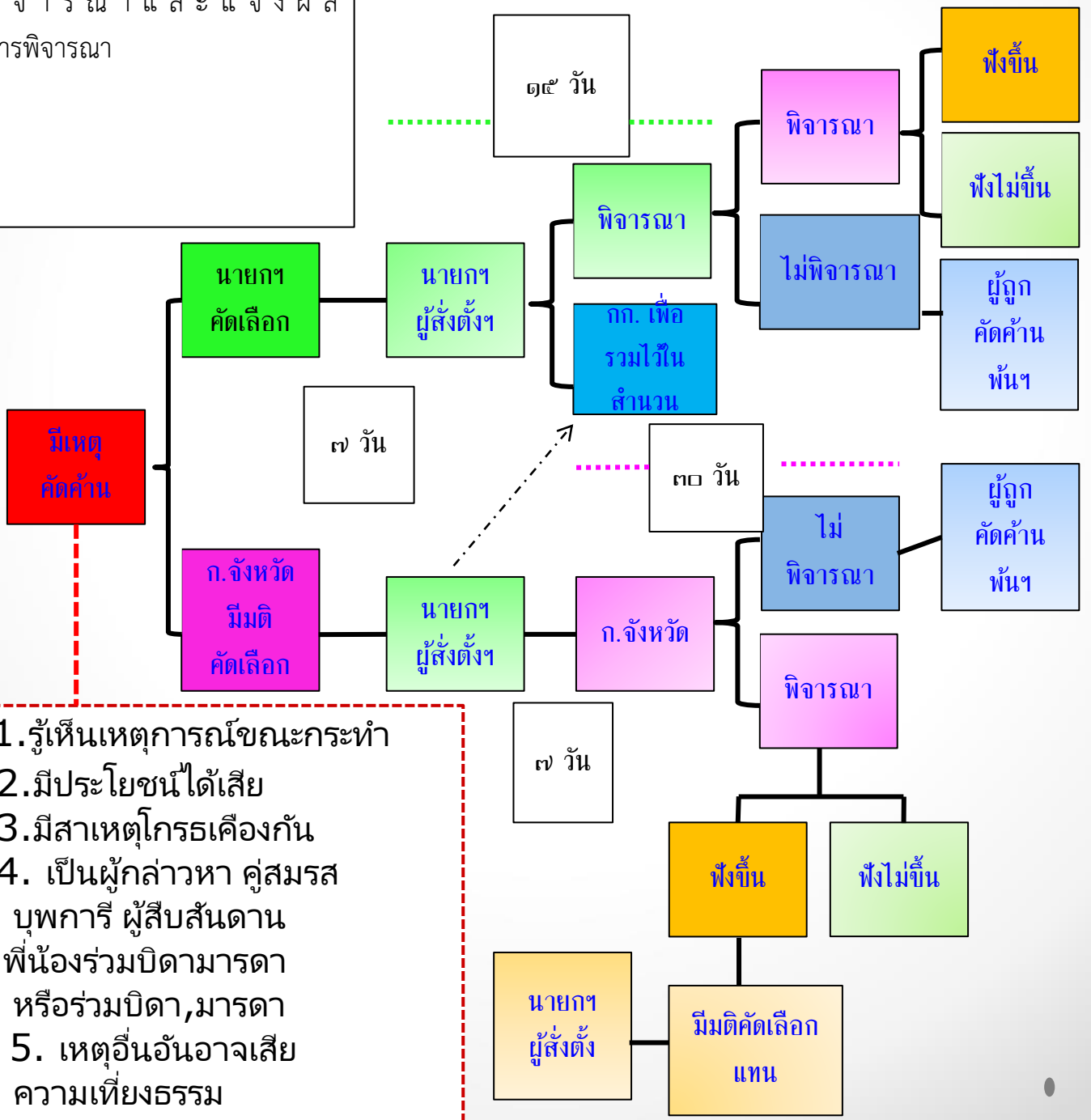
1. กรณีผู้ถูกกล่าวหายอมรับทราบคำสั่ง (แจ้งโดยตรงได้) ให้ผู้
ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ให้มอบ
สำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหา 1 ฉบับด้วย

2. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับทราบคำสั่ง (แจ้งโดยตรงได้) ให้
ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้ง
พยายามรู้เห็นไว้ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

3. กรณีไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้
หรือมีเหตุจำเป็นอื่น (เช่น ไม่มาปฏิบัติราชการ) ให้ส่งสำเนา
คำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่
ของผู้ถูกกล่าวหาตามหลักฐานของทางราชการเมื่อล่วงพ้น 15
วัน นับแต่วันที่ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้
รับทราบคำสั่งแล้ว

4. ส่งสำเนาคำสั่งและหลักฐานการรับทราบหรือถือว่ารับทราบ
ตาม ตาม 1) หรือ 2) หรือ 3) พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน
เกี่ยวกับเรื่องที่ถูกกล่าวหาให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อ
และวันเดือนปีที่รับทราบ แล้วให้ประธานฯ ประชุมคณะกรรมการฯ
เพื่อพิจารณาวางแนวทางการสอบสวนต่อไป

หลักการใหม่ ผู้ถูกคัดค้าน ต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่ จนกว่าจะมีการพิจารณา และแจ้งผลการพิจารณา

1. รู้เห็นเหตุการณ์ขณะกระทำ
2. มีประโยชน์ได้เสีย
3. มีสาเหตุโกรธเคืองกัน
4. เป็นผู้กล่าวหา คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดา หรือร่วมบิดา, มารดา
5. เหตุอื่นอันอาจเสียความเที่ยงธรรม

การเปลี่ยน เพิ่ม หรือลดจำนวน

กรรมการสอบสวนวินัย ข้อ ๕๖

ถ้านายก เห็นว่ามีเหตุอันสมควร หรือจำเป็น
(เช่น กรรมการ โอน ลาออก เกษียณ ฯลฯ)

ให้ดำเนินการได้โดย ต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้
ด้วย (แสดงเหตุที่เปลี่ยน เพิ่ม ลด ในคำสั่ง) ให้นำ ข้อ๕๑
มาใช้บังคับโดยอนุโลม(ขั้นตอนดำเนินการเมื่อมีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้างต้น)

การเปลี่ยนแปลงผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวนไม่
กระทบถึงการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ประชุม (ครั้งที่ ๑) เพื่อวางแนวทางการสอบสวน

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมี
ประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้าง
มาก*

- พิจารณาจาก สว.๑
และเอกสารหลักฐาน
ประกอบ

พิจารณาเรื่องที่
กล่าวหา*

วางแนวทางการ
สอบสวน**

จัดทำ แบบ สว.๒

- สอบสวนใคร
- เรื่องใด
- ประเด็นการ
สอบสวน
- พยานหลักฐานที่
เกี่ยวข้องกับเรื่องที่
สอบสวน
- กำหนดเวลา
ดำเนินการ

- จัดทำบันทึกการแจ้ง
และรับทราบข้อกล่าวหา
(สว.๒)

ตัวอย่างบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา

แบบ สว.๒

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถห.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง..(ชื่อ อปท.)...ที่.../.....
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ได้แจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาให้.(ชื่อ ผถห.). ผู้ถูกกล่าวหา ทราบดังนี้
...(เรื่องที่ถูกล่ามำหา ให้ทราบว่า ผถห. กระทำการใด เมื่อไร อย่างไร
ทุกเรื่องที่ถูกกล่าวหา โดยไม่ต้องลงฐาน ความผิดวินัย)....

ทั้งนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ ผถห. ทราบแล้วว่าใน
การสอบสวนนี้ ผถห. มีสิทธิที่จะได้รับแจ้งสรุปพยานหลักฐานที่
สนับสนุนข้อกล่าวหา ตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำ
พยานหลักฐานมาสู้แก้ข้อกล่าวหาได้ด้วย

ลงชื่อ..... ประธานกรรมการ

ลงชื่อ..... กรรมการ

ลงชื่อ..... กรรมการ/เลขานุการ

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ ผถห.)... ได้รับทราบข้อกล่าวหาและได้รับ
บันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

การแจ้ง สว.๒

การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา สว. ๒ (ข้อ ๖๐)

เมื่อประชุมวางแผนทางสอบสวนแล้วให้คณะกรรมการฯ จัดทำบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาแบบ สว. ๒ เพื่อแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหาที่ปรากฏตามเรื่องที่กล่าวหาให้ทราบว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และทำหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้ง สว. ๒ (จัดทำ สว. ๒ จำนวน ๒ ฉบับ มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ) และให้คณะกรรมการฯ ดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหามารับทราบ สว. ๒ ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อรับทราบไว้ และให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่อย่างไร แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน กรณีผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำรับสารภาพให้แจ้งผู้ถูกกล่าวหาทราบว่า การกระทำตามที่ถูกกล่าวหาดังกล่าวเป็นความผิดวินัยกรณีใด หากผู้ถูกกล่าวหายังคงยืนยันตามที่รับสารภาพให้บันทึกไว้ (บันทึก การ ถำ ม ไ ว้ ใน แบบ สว . 4) ในกรณีเช่นนี้จะไม่ทำการสอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วดำเนินการประชุมลงมติ และทำรายงานการสอบสวนเสนอ นายก อปท.

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อธิบายรับสารภาพ ให้ดำเนินการสอบสวนเพื่อรวบรวมพยานหลักฐานต่อไป

๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ สว. ๒ ให้ทำบันทึกลงวันที่และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ สว. ๒ หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรง หรือมีเหตุจำเป็นอื่นให้ส่งแบบ สว. ๒ พร้อมทั้งหนังสือสอบถามผู้ถูกกล่าวหาว่า ได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไป ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาตามหลักฐานของทางราชการ (กรณีส่งแบบ สว . ๒ ท ำ ง ไป ร ษ ณี ย์ ให้ทำ ๓ ฉบับ เก็บไว้กับคณะกรรมการฯ ๑ ฉบับ ส่งไป ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อฯ เพื่อส่งกลับคืนมา ๑ ฉบับ) เมื่อส่งพ้นสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่ง สว. ๒ ทางไปรษณีย์ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบข้อกล่าวหาแล้ว

ตัวอย่างบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา แบบ สว.๔

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถห.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย
อย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อา
ชีพ..... ตำแหน่ง.....สังกัด..... อยู่บ้านเลขที่.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าได้ถูกกล่าวหาในเรื่อง....ตาม
คำสั่ง....(ชื่อ อปท.)....ที่.. ลงวันที่... และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความ
สัตย์จริง ดังนี้

๑. ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการตามที่ถูกกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร
แล้วบันทึกถ้อยคำไว้เป็นหลักฐาน

๒.

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คกก.ไม่ได้กระทำการฯ และข้าพเจ้าได้ฟัง/
ได้อ่านบันทึกถ้อยคำแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง จึงได้ลง
ลายมือชื่อไว้ต่อหน้า คกก.สอบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อ ผถห.)..ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือ
ชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

ตัวอย่างบันทึกถ้อยคำพยาน

แบบ สว.๕

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถห.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด

วินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....
ตำแหน่ง.....สังกัด.....อยู่บ้านเลขที่.....

คกก. ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง..
(ชื่อ ผถห.)..ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่ง....
(ชื่อ อปท.)...ที่.. เรื่อง.....ลงวันที่...

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความจริง ดังต่อไปนี้

ลงชื่อ.....พยานผู้ให้ถ้อยคำ

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อ ผถห.)..ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อ
ต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

การประชุม (ครั้งที่ ๒)

พิจารณาพยานหลักฐานที่สนับสนุนฯ และการแจ้ง สว.๓

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คน และ ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

- กระทำการใด เมื่อไร อย่างไร
- ผิดกรณีใด ตามข้อใด (๖๑)

สาระสำคัญ สว.๓

- ต้องระบุงการกระทำ และข้อกล่าวหาว่าผิดกรณีใด ข้อใด และ
- ต้องสรุปพยานหลักฐาน ระบุง วัน เวลา สถานที่

พิจารณา
พยานหลักฐาน

จัดทำ และ
แจ้ง สว.๓

การแจ้ง สว.๓

ตัวอย่างบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุป พฐ. ๔

แบบ สว.๓

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถห.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่คณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง...(ชื่อ อปท.)...ที่.../.....
เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนลงวันที่....เดือน....พ.ศ..... ได้แจ้งและ
อธิบายข้อกล่าวหาให้...(ชื่อ ผถห.)... ผู้ถูกกล่าวหาทราบตามบันทึกการแจ้งฯ
ตามข้อ ๖๐ ของประกาศฯ... ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ
ข้อกล่าวหาแล้วเสร็จ จึงขอแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน
ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ดังนี้

๑. ข้อกล่าวหา(ตามพยานหลักฐานว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด
ตามข้อใด).....

๒. พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา....(ระบุวัน เวลา สถานที่
และการกระทำที่เป็นการสนับสนุนฯ)....

ลงชื่อ..... ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

ข้าพเจ้า.....(ชื่อ ผถห.)... ได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา และได้รับบันทึกนี้ ๑ ฉบับไว้แล้ว เมื่อ
วันที่....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

การแจ้ง สว.๓

การแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานฯ สว. ๓. (ข้อ ๖๑)

เมื่อได้ดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน (ของฝ่ายกล่าวหา) ตามข้อ ๖๐ แล้ว ให้คณะกรรมการฯ ประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใดสนับสนุนข้อกล่าวหาว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร และเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด หรือไม่ อย่างไร (นำผลการประชุมมาจัดทำบันทึกตามแบบ สว.๓) และมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหามาพบเพื่อแจ้ง สว. 3 (จัดทำ สว. ๓ จำนวน ๒ ฉบับ)

มอบให้ผู้ถูกกล่าวหา ๑ ฉบับ เก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน ๑ ฉบับ)

และให้คณะกรรมการ ดำเนินการ ดังนี้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหา มารับทราบ สว. ๓ ให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อฯ และให้ถามผู้ถูกกล่าวหาว่า จะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือหรือไม่ (บันทึกการถามไว้ใน สว. 4) ถ้าผู้ถูกกล่าวหาประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาเขียนคำชี้แจงภายในเวลาอันสมควร แต่อย่างช้าไม่เกิน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบ สว. ๓ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะยื่นคำชี้แจงเป็นหนังสือ ให้ดำเนินการให้ผู้ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำและนำสืบแก้ข้อกล่าวหาโดยเร็ว เมื่อได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆเสร็จแล้ว ให้ดำเนินการประชุมลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอ นายก อปท. ต่อไป

๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหามาแล้ว แต่ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบ สว. ๓ ให้ทำบันทึกลงวันที่ และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่มารับทราบ สว. ๓ (เช่น ไม่มาปฏิบัติราชการ) หรือไม่อาจแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นให้ส่ง สว.๓ **พร้อมทั้ง มีหนังสือขอให้ผู้ถูกกล่าวหาทำคำชี้แจงและนัดมาให้ถ้อยคำ** นำสืบแก้ข้อกล่าวหาภายในเวลาที่กำหนดทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไป ณ ที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาทางราชการ (กรณีส่ง สว. ๓ ทางไปรษณีย์ให้ทำ ๓ ฉบับ เก็บไว้ ๑ ฉบับ ส่งไป ๒ ฉบับ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อฯส่งกลับคืนมา ๑ ฉบับ) เมื่อล่วงพ้น ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ส่งหรือไม่ได้รับคำชี้แจงจากผู้ถูกกล่าวหา หรือผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำตามนัดให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบและไม่ประสงค์ที่จะแก้ข้อกล่าวหาจะไม่สอบสวนหรือจะสอบสวนต่อไปก็ได้ แล้วประชุมลงมติและทำรายงานการสอบสวนเสนอ นายก อปท. ต่อไป

ถ้าผู้ถูกกล่าวหาขอให้ถ้อยคำหรือยื่นคำชี้แจงโดยมีเหตุผลอันสมควรก่อนทำรายงานการสอบสวนต้องให้โอกาสตามที่ขอ

ตัวอย่างบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา แบบ สว.๔

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผถท.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ
..... ตำแหน่ง..... สังกัด..... อยู่บ้านเลขที่.....

ข้าพเจ้าได้ทราบแล้วว่าข้าพเจ้าได้ถูกกล่าวหาในเรื่อง....ตาม
คำสั่ง...(ชื่อ อปท.)...ที่.. ลงวันที่... และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความ
สัตย์จริง ดังนี้

๑ . ถามผู้ถูกกล่าวหาว่าจะยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เป็นหนังสือหรือไม่

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า คกก.ไม่ได้กระทำการฯ และข้าพเจ้าได้
ฟัง/ได้อ่านบันทึกถ้อยคำแล้ว ขอรับรองว่าเป็นบันทึกถ้อยคำที่ถูกต้อง
จึงได้ลงลายมือชื่อไว้ต่อหน้า คกก.สอบสวน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อ ผถท.)..ได้ให้ถ้อยคำและลง
ลายมือชื่อต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

ตัวอย่างบันทึกถ้อยคำพยาน

แบบ สว.๕

เรื่อง การสอบสวน...(ชื่อ ผตท.) ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด

วินัยอย่างร้ายแรง

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า..... อายุ.....ปี สัญชาติ..... ศาสนา..... อาชีพ.....

ตำแหน่ง..... สังกัด..... อยู่บ้านเลขที่.....

คกก. ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าเป็นพยานในเรื่อง..(ชื่อ ผตท.)..ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่ง....(ชื่อ อปท.).... ที่.. เรื่อง.....ลงวันที่.....

ข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำตามความจริง ดังต่อไปนี้

.....

ลงชื่อ.....พยานผู้ให้ถ้อยคำ

ลงชื่อ.....ผู้บันทึกถ้อยคำ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า...(ชื่อ ผตท.)..ได้ให้ถ้อยคำและลงลายมือชื่อ

ต่อหน้าข้าพเจ้า

ลงชื่อ.....ประธานกรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ

ลงชื่อ.....กรรมการ/เลขานุการ

สิทธิผู้ถูกสอบสวนวินัย สรุปได้ว่า

๑. ผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าคณะกรรมการสอบสวนมีสิทธินำพยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาเข้ามาในฐานะคู่กรณีได้

๒. การให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นเรื่องเฉพาะตัวของผู้ถูกกล่าวหาและพยานจึงไม่อาจมอบหมายให้พยานหลักฐานหรือที่ปรึกษามาให้การแทนได้

๓. ในการสอบสวนทางวินัยที่อยู่ระหว่างการพิจารณา ดำเนินการถือเป็นเรื่องลับของทางราชการที่ยังไม่อาจเปิดเผยได้ กรณีดังกล่าวจึงไม่อาจบันทึกเสียงหรือภาพที่จะทำให้มีการเปิดเผยข้อมูลได้

๔. ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานที่จะนำบันทึกนั้นไปจากที่สอบสวน เพื่อให้พยานหลักฐานหรือที่ปรึกษาของตนตรวจดูและแนะนำ แก้ไข เมื่อได้แก้ไขแล้ว จึงส่งบันทึกนั้นคืนให้คณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการสอบสวน โดยหากผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานขีดฆ่าหรือตักเติมหรือเปลี่ยนแปลงถ้อยคำให้คณะกรรมการสอบสวนผู้ร่วมสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนกับผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ทุกแห่ง และบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำนั้นด้วย

(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๙.๑/๒๓๔ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๕ และบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเลขเสร็จ ๒๐๕/๒๕๔๑)

ผู้ถูกสอบสวนวินัยไม่มาให้ถ้อยคำต่อ
กรรมการสอบสวน จะทำอย่างไร

คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้แจ้ง สว.3
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบแล้ว

#แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำต่อ

คณะกรรมการสอบสวน ถือได้ว่า

#ไม่ประสงค์ที่จะใช้สิทธิเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

การที่กรรมการสอบสวนดำเนินการ

#สอบสวนต่อไป แล้วรายงานผลการ

สอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งจึงชอบแล้ว

(คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด
อ.161/2549)

การรวบรวมพยานหลักฐานของกรมการสอบสวนวินัย

1. การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐาน (ข้อ 59)

- ให้บันทึกว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด
- ให้ใช้ต้นฉบับหรือสำเนาที่ กก.สอบสวน หรือ จนท.ผู้รับผิดชอบรับรอง

ถ้าต้นฉบับหายจะนำสำเนาหรือพยานบุคคลมาสืบก็ได้

2. การสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน **ต้องมี กก. ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง**

ของ กก.ทั้งหมด จึงจะสอบสวนได้ (ข้อ 64)

3. การสอบปากคำ ห้ามล่อลวงขู่เข็ญ ให้สัญญา จูงใจ ให้ผู้นั้นให้ถ้อยคำ(ข้อ 65)

4. การสอบปากคำให้เรียกมาคราวละ **1 คน** ห้ามบุคคลอื่นอยู่ในที่สอบสวน เว้น หนายความหรือที่ปรึกษา(ของผู้ถูกกล่าวหา) หรือบุคคลที่ กก.อนุญาต **เมื่อบันทึกแล้ว**

- ให้อ่านให้ฟังหรือให้อ่านเองแล้วให้ลงชื่อ และ กก.ทุกคน (ที่สอบสวน) ลงชื่อ หากหลายหน้าให้ กก.กับผู้ให้ถ้อยคำลงชื่อกำกับทุกหน้า

- ห้ามขูด ลบ บันทึกทับข้อความ จะแก้ไขให้ชัดเจนหรือตักเติม และให้ กก 1 คน กับผู้ให้ถ้อยคำลงชื่อกำกับผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงชื่อให้บันทึกไว้

- กรณีไม่สามารถลงชื่อได้ให้นำ ม.9 ป.พ.พ. มาใช้ (ข้อ 66)

5. พยานมาไม่ให้อภัยคำ หรือไม่มา จะไม่สอบสวนพยานนั้นก็ได้ ให้บันทึกไว้ (ข้อ 67)

6. กก.ต้องสอบสวนให้หมดประเด็น ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานใดจะทำให้การสอบล่าช้า ไม่จำเป็น ไม่สำคัญ กก.จะมีมติงดการสอบสวนพยานนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกไว้ (ข้อ 68)

7. กรณีต้องสอบพยานต่างห้องที่นายก อปท. จะขอให้ หน.หน่วยงานห้องที่นั้นตั้งข้าราชการอย่างน้อย 3 คน เป็นคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ โดยกำหนดประเด็นไปให้สอบด้วย (ข้อ 69)

8. กก.เห็นว่าผู้ถูกสอบสวนผิดวินัยเรื่องอื่นนอกจากเรื่องที่สอบสวนให้รายงาน นายก อปท. ถ้านายก อปท. เห็นว่า ผิดวินัยร้ายแรง หย่อนความสามารถ บกพร่อง หรือพฤติกรรมไม่เหมาะสม ให้สั่งตั้ง กก.สอบสวน จะตั้งคณะเดิม หรือคณะใหม่ก็ได้ (ข้อ 70)

9. กก.เห็นว่าพาดพิงคนอื่นให้รายงานนายก อปท. ถ้านายก อปท. เห็นว่าผู้นั้นผิดวินัยร้ายแรง หย่อนความสามารถฯ ให้สั่งตั้ง กก.สอบสวนจะตั้งคณะเดิมหรือไม่ก็ได้โดยจะใช้พยานหลักฐานที่สอบมาแล้วประกอบการพิจารณาก็ได้ (ข้อ 71)

10. กรณีตั้งสอบ หย่อนความสามารถฯ และนายก อปท. เห็นว่า เรื่องนั้นมีมูลวินัยร้ายแรง ให้สั่งตั้ง กก.สอบสวน โดย กก. จะนำสำนวนการสอบหย่อนฯ มาประกอบการพิจารณาก็ได้ (ข้อ 72)

11. กรณีศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าทำผิดในเรื่องที่กล่าวหา ถ้า กก. เห็นว่าข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาได้ความประจักษ์ชัดแจ้ง อยู่แล้วให้ถือเอาคำพิพากษานั้นเป็นพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องสอบสวนพยานหลักฐานอื่น แต่ต้องแจ้งเป็น (สว 3) ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วยเพื่อให้เขาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา (ข้อ 73)

คณะกรรมการสอบสวนวินัยต้องสอบสวนและรวบรวม
พยานหลักฐานให้แล้วเสร็จเพียงใด จึงจะประชุมพิจารณาลงมติว่า
ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยหรือไม่ ได้

สาระสำคัญของการสอบสวนเพื่อ “ให้ได้ความจริงและ
ยุติธรรมโดยไม่ชักช้า” โดยต้องแจ้งข้อกล่าวหาสรุป
พยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาเท่าที่มีให้ผู้ถูกกล่าวหา
ทราบ และต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงรวมทั้งนำสืบแก้ข้อ
กล่าวหา

คณะกรรมการสอบสวนจึง “ต้องสอบสวนให้หมดประเด็น” การ
นำข้อเท็จจริงที่ยังฟังไม่ได้เป็นข้อยุติว่า ความหนาของชั้นหิน
คลุก และความยาวของถนน เป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้หรือไม่
มาฟังเป็นข้อยุติ

แล้วพิจารณาว่า การปฏิบัติงานของผู้ถูกกล่าวหาขาดการ
ตรวจสอบโครงการดังกล่าว มีความเสียหายเกิดขึ้นจริง และ
พิจารณาลงมติว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย จึงอาจไม่ชอบตาม
ข้อ ๕๗ ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ที่กำหนดให้
คณะกรรมการสอบสวน “ต้องแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหา
และดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน”

ตัวอย่าง

ศาลปกครองสงขลาได้มีคำพิพากษา คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ สรุปได้ว่า

ผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่อำเภอ ส. แต่งตั้ง ยังฟังไม่ได้เป็นข้อยุติว่าความหนาของชั้นหินคลุก และความยาวของคลองที่ขุดเป็นไปตามแบบที่กำหนดไว้หรือไม่

การที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยของ อบต.ป. นำมาฟังเป็นข้อยุติว่าการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดีขาดการตรวจสอบโครงการทั้งสอง มีความเสียหายเกิดขึ้นจริง และราชการเสียหายจริง จึงอาจไม่ชอบด้วยข้อเท็จจริง หรือมีข้อผิดพลาดในข้อเท็จจริงอันทำให้การกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยข้อ ๔๑ ของ ประกาศ ก.อบต.จังหวัด ป. ที่กำหนดให้คณะกรรมการสอบสวน "ต้องแสวงหาความจริงในเรื่องที่กล่าวหาและดูแลให้บังเกิดความยุติธรรมตลอดกระบวนการสอบสวน" เนื่องจากไม่ได้พิจารณาและหาความจริงจากเหตุผล และพยานหลักฐานที่ผู้ฟ้องคดีได้ให้ถ้อยคำไว้

การประชุม (ครั้งที่ ๓) พิจารณาว่าผิดวินัยหรือไม่

- องค์กรประชุมไม่น้อยกว่า ๓ คนและไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง (๕๓)
- การประชุมต้องมีประธานอยู่ด้วย
- มติที่ประชุมถือเสียงข้างมาก*

- ชั่ง น้ำ หนัก พฐ. ทั้งสองฝ่าย เพื่อให้ประเด็นกลายเป็นข้อเท็จจริง

พิจารณา
เปรียบเทียบ

พฐ.

พิจารณาความผิด
และกำหนดโทษ
ทางวินัย

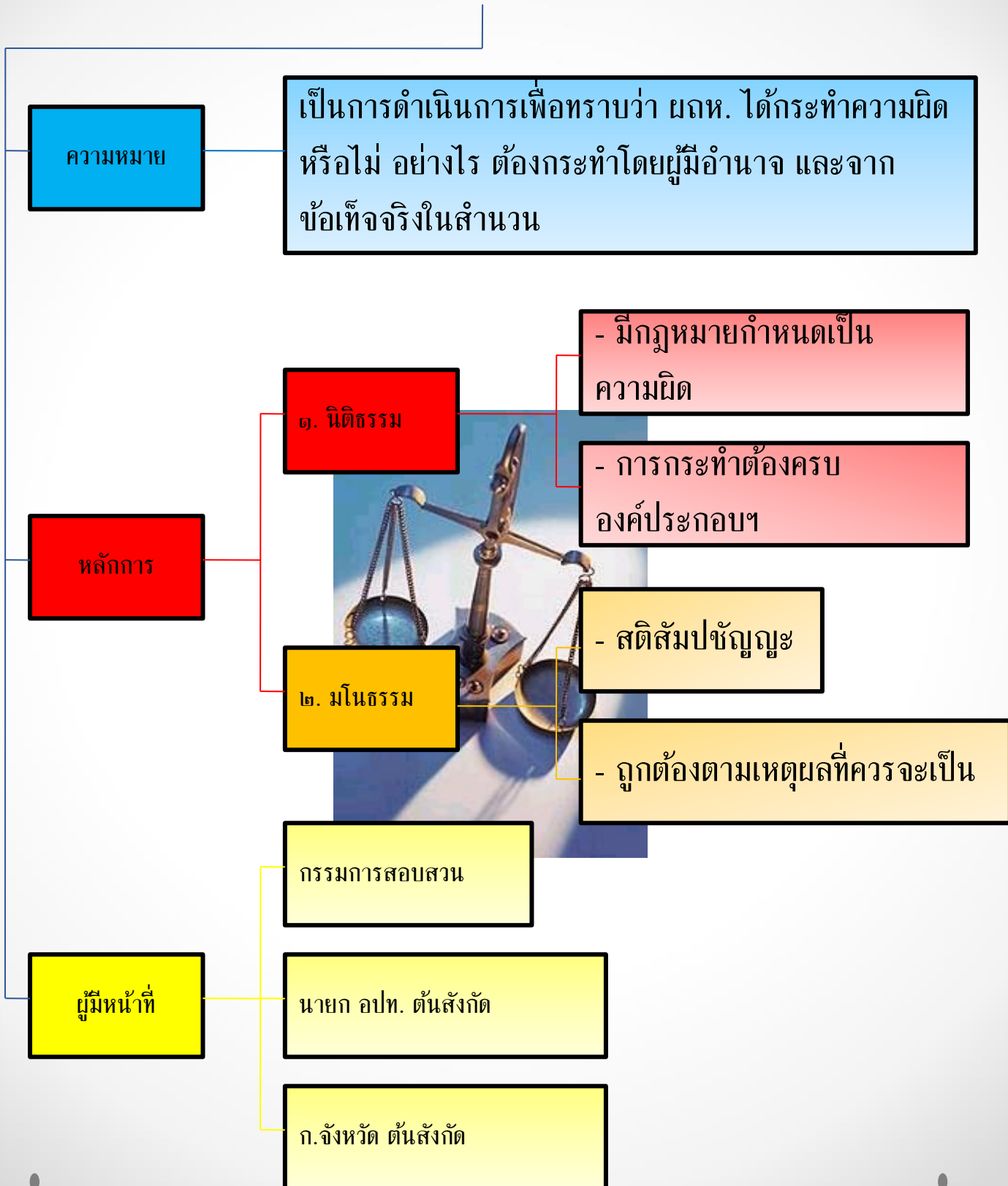
ทำ สว.๖

- กระทำผิดหรือไม่
- ถ้าผิดเป็นการกระทำความผิดกรณีใด ตามข้อใด
- ควรได้รับโทษสถานใด (๗๕)

- อย่างน้อยต้องมี
- สรุปข้อเท็จจริง / พยานหลักฐาน
 - การวินิจฉัยเปรียบเทียบ พฐ.
 - ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

การพิจารณาความผิด

หลักการพิจารณาความผิด

การกำหนดโทษ

ความหมาย

เป็นพิจารณาว่า ผท. ควรถูกลงโทษสถานใด ต้องกระทำโดยผู้มีอำนาจ และจากข้อเท็จจริงในสำนวน

หลักการ

๑. นิติธรรม : โทษตามที่กฎหมายกำหนด + ความร้ายแรง

๒. มโนธรรม : ถูกต้องเหมาะสม + ภายในขอบเขตระดับโทษ

๓. เป็นความธรรม : เสมอหน้าไม่เลือกปฏิบัติทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ*

๔. นโยบายรัฐ

ผู้มีหน้าที่

กรรมการ
สอบสวน

นายก
อปท.

ก.จังหวัด

- พฤติการณ์

- เหตุผล

- คุณงามความดี

- เบื้องหลังการกระทำ (จำเป็น, ป้องกัน, บันดาลโทษะ เป็นต้น โดยไม่ใช่การกระทำที่เกิดมาจากสันดาลชั่ว)

- รับราชการนาน

- ปฏิบัติงานเป็นผลดีแก่ราชการ

- ไม่เคยทำผิดมาก่อน

- บรรเทาความเสียหาย เป็นต้น

หลักการพิจารณาความผิดและการกำหนดโทษทางวินัย

ชั้นกรรมการสอบสวน และนายก อบท.

๑. เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิด วินัยหรือไม่ ถ้าผิด เป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อใด และควร ได้รับโทษสถานใด แล้วทำรายงานการสอบสวนซึ่งมีสาระสำคัญ ตามแบบ สว.๖ เสนอ นายก อบท

๒. กรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าไม่ได้กระทำผิด สมควร ยุติเรื่อง หรือผิดยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าให้นายกเห็นด้วยให้มีคำสั่งยุติเรื่องหรือส่งลงโทษไม่ร้ายแรง แล้วรายงาน ก.จังหวัด

๓. กรณีคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่า กระทำผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง ไม่ว่าจะนายกจะเห็นด้วยหรือไม่ ยังมีคำสั่งไม่ได้ให้รายงาน ก.จังหวัด พิจารณาก่อน

ชั้นการพิจารณาของ ก.จังหวัด

กรณีตาม ๒. (กก. เห็นว่าไม่ผิด หรือผิดไม่แรง นายกเห็น ด้วย มีคำสั่งยุติเรื่อง หรือลงโทษมาแล้ว)

ก.จังหวัด ต้องพิจารณาว่า การลงโทษ หรืองดโทษ หรือสั่งยุติ เรื่องถูกต้องเหมาะสมหรือไม่ และมีมติเป็นประการใด ให้ นายก สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

กรณีตาม ๓. (กก.เห็นว่าผิดร้ายแรง นายกจะเห็นด้วยหรือไม่ ยังไม่มีคำสั่ง) ก.จังหวัด ต้องพิจารณาการลงโทษให้เหมาะสมกับ ความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสจริต หรือ ลงโทษผู้ที่ไม่มี ความผิด

หลักการพิจารณาความผิด มีดังนี้

๑. **หลักนิติธรรม** คือการพิจารณาว่า มีบทกฎหมายบัญญัติว่าการกระทำนั้น เป็นความผิดหรือไม่ และการกระทำเข้าองค์ประกอบความผิดทุกประการหรือไม่ (ฐานความผิดวินัยตั้งแต่ข้อ ๖ - ข้อ ๒๓)

๒. **หลักมโนธรรม** คือ การพิจารณาให้รอบคอบโดยคำนึงถึง ความเป็นจริง ความถูกต้องเหมาะสม ที่ควรจะเป็น

หลักการพิจารณาโทษให้เหมาะสมกับความผิด มีดังนี้

๑. **หลักนิติธรรม** คือพิจารณาว่า

- ถ้าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องกำหนดโทษสถานหนัก ระดับ โทษ ไล่ออก ปลดออก

- ถ้าเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ต้องกำหนดโทษสถานเบา ระดับ โทษ ลดขั้น/ลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน ภาคทัณฑ์

- ถ้าเป็นความผิดวินัยเล็กน้อย จะลดโทษให้ก็ได้ แล้ววากลาว่า ตักเตือน เป็นหนังสือ (ไม่ใช่โทษวินัย)

- **ถ้าไม่เป็นความผิดวินัย** จะลงโทษผู้ที่ไม่ได้กระทำความผิดไม่ได้ ต้องสั่ง ยุติเรื่อง

๒. **หลักมโนธรรม** พิจารณาโดยคำนึงถึงความถูกต้อง เหมาะสม ตาม เหตุผล ที่ควรจะเป็น ภายในขอบเขตระดับโทษ **ตาม ๑.**

๓. **หลักความเป็นธรรม** พิจารณาว่า การวางโทษจะต้องให้ได้ระดับเสมอ หน้ากัน ความผิดอย่างเดียวกันควรกำหนดโทษเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน

๔. **นโยบายของทางราชการ** พิจารณามติคณะรัฐมนตรี เช่น ครม.วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๓๖ ลงมติว่าการลงโทษผู้ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือละทิ้ง หน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และไม่กลับมาปฏิบัติ ราชการอีกเลย ไม่สามารถลดหย่อนโทษลงเป็นปลดออกจากราชการได้

ดังนั้น กรรมการสอบสวน นายก อปท. และ ก.จังหวัด จึงต้อง**พิจารณาว่า** การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา**ว่าเป็นความผิดวินัยหรือไม่ก่อน** แล้วไป**พิจารณา โทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด**

อ้างอิง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๗๕ ข้อ ๗๗ ข้อ ๘๔ และข้อ ๘๕

แนวทางการใช้ดุลพินิจเกี่ยวกับการนำเหตุอันควรลดหย่อนมาประกอบการพิจารณาลงโทษทางวินัย

กฎหมายมิได้ระบुरายละเอียดว่าเป็นเหตุใดบ้าง ดังนั้น เหตุอันควรลดหย่อน จึงขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษโดยยึดหลักความเป็นธรรมเป็นสำคัญว่าจะนำเหตุลดหย่อนประการใดมาประกอบการพิจารณา เช่น

๑) ลักษณะของการกระทำผิด

๒) ผลแห่งการกระทำผิด

๓) คุณความดี

๔) การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ๕) การให้โอกาสแก้ไขความประพฤติ

๖) เหตุเบี่ยงหลังการกระทำผิด และ

๗) สภาพของผู้กระทำผิด เป็นต้น

ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดว่า " ผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้.." หรือ กรณี " กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก ตามความร้ายแรง.. ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก..." (หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร 1011/352 ลงวันที่ 4 สิงหาคม 2548)

- ลักษณะของการกระทำผิด ความผิดอย่างเดียวกัน บางกรณีพฤติการณ์หรือลักษณะแห่งการกระทำผิดเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะต้องวางโทษหนักอาจถึงไล่ออกจากราชการ แต่บางกรณีพฤติการณ์หรือลักษณะการกระทำผิดไม่ถึงขั้นเป็นความผิดร้ายแรงซึ่งอาจพิจารณาวางโทษสถานเบาลดหลั่นกันตามสมควรแก่กรณี

- ผลแห่งการกระทำผิด ความผิดอย่างเดียวกัน อาจต้องวางโทษต่างกัน เพราะผลแห่งการกระทำผิดทำให้เกิดความเสียหายมากน้อยต่างกัน

- คุณความดี ในความผิดอย่างเดียวกัน ผู้มีประวัติการทำงานดี ไม่เคยกระทำผิดมาก่อน อาจได้รับโทษน้อยกว่าผู้ที่เคยทำผิดมาก่อนแล้ว ผู้ทำผิดในเรื่องเดียวกัน ความที่พยายามแก้ไขบรรเทาผลร้ายอาจได้รับโทษน้อยกว่าผู้ไม่ได้พยายามทำเช่นนั้น เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจที่บกพร่องควบคุมผู้ต้องหาไม่ดีเป็นเหตุให้ผู้ต้องหาหลบหนี ในรายที่พยายามติดตามจับกุมผู้ต้องหาที่หลบหนีคืนมาได้ ควรจะได้รับโทษน้อยกว่าคนที่ไม่พยายามทำเช่นนั้น

- การรู้หรือไม่รู้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิด ถ้าทำไปทั้ง ๆ ที่รู้ว่าผิด ย่อมมีโทษหนักกว่าทำไปเพราะไม่รู้ว่าผิด

- การให้โอกาสแก้ไขความประพฤติ ถ้าเป็นความผิดเล็กน้อยไม่ร้ายแรง อาจให้โอกาสแก่ผู้กระทำผิดที่จะแก้ไขความประพฤติอีกครั้ง โดยวางโทษสถานเบา หรืองดโทษโดยว่ากล่าวตักเตือนหรือทำทัณฑ์บนแล้วแต่กรณี

- เหตุเบื้องหลังการกระทำผิด การกระทำผิดเพราะความจำเป็นบังคับ หรือเพราะถูกยั่วโทษ อาจได้รับโทษน้อยกว่าทำผิดโดยสันดานชั่วร้าย บางทีการกระทำผิดอาจเกิดขึ้นเพราะโรคลจิตซึ่งต้องใช้การรักษามากกว่าการลงโทษ

- สภาพของผู้กระทำผิด ในความผิดอย่างเดียวกัน อาจกำหนดโทษต่างกัน ตามสภาพของผู้กระทำผิด ซึ่งอาจต้องพิจารณาโดยคำนึงถึง เพศ อายุ ตัว อายุราชการ การศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ และสภาพทางส่วนตัวด้านอื่น ๆ ของผู้กระทำผิด

ทั้งนี้ จะต้องอยู่ภายใต้บังคับบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวข้างต้นด้วย

- นโยบายของทางราชการ ผู้บังคับบัญชาควรจะได้ทราบนโยบายของทางราชการ ในการลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดวินัยกรณีต่าง ๆ เพื่อนำมาเป็นหลักในการใช้ดุลพินิจกำหนดระดับโทษให้ได้มาตรฐานตามที่ทางราชการ กำหนดไว้ นโยบายของราชการนั้น อาจมีปรากฏอยู่ในคำแถลงนโยบายของ รัฐบาล มติคณะรัฐมนตรี

จุดมุ่งหมาย ในการให้นำเหตุดังกล่าวข้างต้นมาประกอบดุลพินิจในการวาง โทษหนักเบา นั้น ไม่ได้มาจากนโยบายผ่อนปรนหรือนโยบายกวดขัน แต่มา จากแนวความคิดที่เห็นว่า **การพิจารณาลงโทษไม่ควรจะเป็นไปตามกลไก ตายตัวเสียทีเดียว ควรจะให้ผู้บังคับบัญชาและผู้พิจารณาใช้ดุลพินิจได้บ้าง บนรากฐานการชั่งน้ำหนักเหตุต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น**

ตัวอย่าง

กรณีใดจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประมาท
เลินเล่อในหน้าที่ราชการ หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย
เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงหรือไม่ ต้อง
พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำ และผลแห่งความ
เสียหายที่ราชการได้รับคู่กัน

กรณีที่ผลการกระทำก่อให้เกิดความเสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรงที่สามารถตีราคาหรือคำนวณเป็น
เงินได้ แต่ได้มีการชดใช้หรือบรรเทาความเสียหายแล้ว ก็
ไม่อาจปรับบทเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงได้

ส่วนความเสียหายที่ไม่อาจคิดราคาเป็นเงินได้ เช่น
ความเสียหายต่อระบบราชการ หรือภาพพจน์ชื่อเสียงของ
ทางราชการ แม้จะชดใช้ค่าเสียหายแก่ราชการแล้ว ก็ไม่
เป็นเหตุที่จะบรรเทาความเสียหายได้

(หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/๓๑๑ ลง
วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗)

รายงานการสอบสวนวินัยรายงานการสอบสวนวินัย
อย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) สรุปข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานว่ามีอย่างใดบ้าง
กรณีไม่สอบสวน ให้รายงานเหตุไม่สอบ กรณีผู้ถูก
กล่าวหารับสารภาพ ให้บันทึกเหตุรับสารภาพด้วย

2) วิจัยเปรียบเทียบพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหากับพยานหลักฐานที่หักล้างข้อกล่าวหา

3) ความเห็นของ กก. ว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
หรือไม่ อย่างไร ถ้าผิดเป็นวินัยกรณีใด (ร้ายแรง หรือไม่
ร้ายแรง) ตามข้อใด และควรได้รับโทษสถานใด หรือมี
เหตุอันควรสงสัยอย่างยิ่งว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงแต่
การสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะพึงลงโทษปลด
ออกหรือไล่ออกได้ ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการ
เสียหายแก่ราชการ หรือไม่ อย่างไร

แล้วเสนอรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งสารบาญต่อ
นายก อบท. ให้ถือว่าการสอบสวนแล้วเสร็จ
(ข้อ 76)

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน

๑. ภาคทัณฑ์

๒. ตัดเงินเดือน

๓. ลดขั้นเงินเดือน/ลด
เงินเดือน

๓. ปลดออก

๕. ไล่ออก

ประกาศ ก.กลาง เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย
และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย (ฉบับ
ที่ ๓)
พ.ศ. ๒๕๖๒ (บังคับ ๓ ก.พ. ๖๓)

นายก อปท. มีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือน และลดชั้น/ลดเงินเดือน
ดังนี้

(๑) **ตัดเงินเดือน**ได้ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔
ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน
สองเดือน หรือสามเดือน

(๒) **ลดชั้นเงินเดือน**ครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งชั้น หรือลดเงินเดือนได้
ครั้งหนึ่งในอัตราร้อยละ ๒ หรือร้อยละ ๔ ของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับ
ในวันที่มีคำสั่งลงโทษ แล้วแต่กรณี

การลงโทษทางวินัย

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๑	คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์	นายก อบท. สั่งลงโทษแล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้น การสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ขอความเห็นชอบ ก.จังหวัดมีคำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๒	คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน	นายก อบท. สั่งลงโทษแล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้น การสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ความเห็นชอบ ก.จังหวัดมีคำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๓	คำสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน	นายก อบท. สั่งลงโทษแล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ให้มีผลตั้งแต่เดือนที่มีคำสั่ง ยกเว้น การสั่งพัก/ให้ออกจากราชการไว้ก่อนให้ขอความเห็นชอบ ก.จังหวัดมีคำสั่งให้กลับเข้าก่อนมีคำสั่งลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือ นายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรงต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท.สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	หลัก ไม่ย้อนหลัง (ตั้งแต่วันมีคำสั่งเป็นต้นไป) ยกเว้น (๑) มีคำสั่งพัก/ให้ออกไว้ก่อน ให้สั่งลงโทษตั้งแต่วันที่พัก/ให้ออก (๒) ละทิ้งติดต่อกันเกิน ๑๕วัน ไม่กลับมาอีก ให้สั่งลงโทษตั้งแต่วันที่ละทิ้ง (วันแรก)

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือ นายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรงต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. ส่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๓) จำคุก/หนักกว่าจำคุก/ซึ่งติดต่อถึงจำคุก ให้สั่งตั้งแต่วันจำคุก... (๔) มีการสั่งไล่อปลดไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ (เช่นคำสั่งเดิมผู้สั่งไม่มีอำนาจ) ให้สั่งลงโทษใหม่ตั้งแต่ควรออกตามคำสั่งเดิม

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือ นายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรงต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๕) สั่งออกเหตุอื่นไม่ใช่โทษวินัย ถ้าต้องสั่งใหม่เป็นลงโทษวินัย ไล่ออก/ปลด ให้สั่งย้อนหลังไปวันที่สั่งให้ออกเดิม (๖) สั่งปลด/ไล่ออก หรือลาออก ไปแล้ว หรือลาออกไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งปลด/ไล่ออก อีก (หลายคำสั่งตั้ง) ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันมีผลของคำสั่งปลด/ไล่ออกหรือลาออกคำสั่งแรก

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๔	คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ	กรรมการสอบสวนวินัยหรือ นายก อบท. เห็นว่าผิดร้ายแรงต้องรายงาน ก.จังหวัด ก่อน เมื่อ ก.จังหวัดมีมติให้ปลดออกหรือไล่ออก นายก อบท. สั่งลงโทษ แล้วรายงาน ก.จังหวัด	ยกเว้น (๗) พันราชการตาม กม.บำนาญแล้ว ให้สั่งปลด/ไล่ออก ย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณ (๓๐ ก.ย.) (๘) มีเหตุสมควรปลด/ไล่ออก ย้อนหลังไปวันควรต้องออก (วุฒิปлом ,ล้มละลาย)

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๕	คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษเพิ่มโทษลดโทษงดโทษหรือยกโทษ	<p>(๑) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัดเห็นชอบ (วินัยแล้วเสร็จ)</p> <p>(๒) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนโทษเป็น ไม่แรง</p> <p>(๓) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง รายงาน ก.จังหวัด ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนโทษ เป็น ร้ายแรง</p>	<p>(๑) ไม่ต้องเปลี่ยนแปลง (ไม่ทำลท. ๕) ไม่ต้องรายงาน ก.จังหวัดอีก</p> <p>(๒) เปลี่ยนเป็นระดับไม่แรง สั่งย้อนหลังถึงคำสั่งเดิมไม่กระทบสิทธิรับไปแล้วรายงาน ก.จังหวัด ทราบ</p> <p>(๓) เปลี่ยนเป็นระดับร้ายแรง วันมีผลให้นำผลของ ลท.๔ มาใช้แล้วรายงาน ก.จังหวัด ทราบ</p>

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๖	คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษสั่งยกโทษงดโทษลดโทษหรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์กรณีผิดวินัยไม่แรง	(๑) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง มีการอุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนโทษเป็นไม่แรง (๒) ลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง มีการอุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัดเปลี่ยนโทษเป็นร้ายแรง	(๑) เปลี่ยนจากระดับไม่แรงเป็นระดับไม่แรงวันมีผลให้น่า ลท.๕ (๒) มาใช้ (๒) เปลี่ยนจากระดับไม่แรงเป็นระดับร้ายแรง วันมีผลให้น่าผลของ ลท.๔ มาใช้

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

รูปแบบ	ความหมาย	ขั้นตอนวิธีการออกคำสั่ง	วันมีผลของคำสั่ง
ลท.๗	คำสั่งเปลี่ยนแปลงโทษสั่งยกโทษงดโทษลดโทษหรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์กรณีผิดวินัยแรงและสั่งกลับเข้ารับราชการ	(๑) ลงโทษร้ายแรง มีการอุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นไม่แรง (๒) ลงโทษร้ายแรง มีการอุทธรณ์คำสั่ง ถ้า ก.จังหวัด เปลี่ยนโทษเป็นร้ายแรง	(๑) เปลี่ยนจากระดับร้ายแรงเป็นระดับไม่แรง/ยุติเรื่อง ให้สั่งกลับเข้ารับราชการ และสั่งลงโทษไม่แรง/ยุติเรื่อง ให้มีผลตั้งแต่วันที่คำสั่ง (๒) เปลี่ยนจากระดับร้ายแรงเป็นระดับไม่แรง ให้มีผลตั้งแต่วันที่คำสั่งลงโทษเดิม ไม่ต้องสั่งกลับเข้ารับราชการ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

เนื้อหาของคำสั่ง

๑. สาระคำสั่งเกี่ยวกับโทษวินัยต้องมี
 - ๑) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการสอบสวน
 - ๒) พยานหลักฐาน และเหตุผลสนับสนุนข้อกล่าวหา
 - ๓) กระทำผิดวินัยกรณีใด
 - ๔) ตามข้อใด
 - ๕) ระบุสิทธิอุทธรณ์ (ต่อใคร) และระยะเวลาอุทธรณ์

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

เนื้อหาของคำสั่ง

๒. การเปลี่ยนแปลงคำสั่ง

๑) เพิ่มหนักขึ้นหรือลดเบาลง หรืองดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก

๒) ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษเบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก

๓) กรณีคำสั่งลดโทษตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ตัด หรือลดลงไปตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

การออกคำสั่งลงโทษวินัยข้าราชการและ พนักงานส่วนท้องถิ่น

เนื้อหาของคำสั่ง

๓. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความในคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้
ทำเป็นคำสั่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

๑) แสดงเลข

๒) วันเดือน ปี ที่ออกคำสั่ง

๓) ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง

๔) ข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

หมายเหตุ ยกโทษ - ใช้กับกรณีไม่ผิด งดโทษ - ใช้กับผิดเล็กน้อย
หรือ ออกคำสั่งไม่ได้ เพราะออกราชการไปแล้ว

การพิจารณาการดำเนินการทางวินัยกรณีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น โอนสังกัด

๑. การพิจารณาของ นายก กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ระหว่าง การสอบสวนมีการโอนสังกัด

๑.๑ การดำเนินการของนายกผู้สั่งแต่งตั้ง

แม้จะมีการโอนผู้ถูกสอบสวนไปอยู่นอกสังกัดของนายกผู้สั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนต่อไปจนเสร็จ
แล้วรายงานนายกผู้สั่งแต่งตั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนว่า

๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องหรือไม่ (ข้อ ๗๙)

๒) การสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องหรือไม่ (ข้อ ๘๐)

๓) การเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน หรือไม่
(ข้อ ๘๑)

๔) การสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องนอกจาก ข้อ ๗๙, ๘๐, ๘๑ หรือไม่ (ข้อ ๘๒)

แล้วส่งเรื่องให้นายกสังกัดปัจจุบันผู้ถูกสอบสวนพิจารณา (นายกผู้สั่งแต่งตั้งไม่
ต้องพิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒))

๑.๒ การดำเนินการของนายกสังกัดปัจจุบันผู้ถูกสอบสวน

เมื่อได้รับเรื่องจากนายกผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้นายก
สังกัดปัจจุบันตรวจสอบความถูกต้องว่า

๑) การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องหรือไม่ (ข้อ ๗๙)

๒) การสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องหรือไม่ (ข้อ ๘๐)

๓) การเรียกผู้ถูกกล่าวหามารับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน หรือไม่
(ข้อ ๘๑)

๔) การสอบสวนตอนใดทำไมถูกต้องนอกจาก ข้อ ๗๙, ๘๐, ๘๑ หรือไม่ (ข้อ ๘๒)

๕) พิจารณาและดำเนินการตามข้อ ๗๗ (๑) หรือ (๒) (ไม่ผิดสั่งยุติเรื่อง หรือ
ผิดไม่ร้ายแรงส่งลงโทษ) (กรณี กก. หรือนายกปัจจุบัน มีความเห็นว่า ผิดวินัย
ร้ายแรงให้เสนอ ก.จังหวัด พิจารณาต่อไป

การพิจารณาการดำเนินการทางวินัยกรณีข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นโอนสังกัด

๒. การพิจารณาของ ก.จังหวัด และคณะอนุวินัยฯ

๒.๑ กรณีนายกผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งการแล้วเสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณา โดยชอบตามข้อ ๘๔ หรือ ข้อ ๘๕ แล้ว โดย ก.จังหวัด มีมติแล้ว แต่ยังมีได้มีการปฏิบัติตามมาติ ผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่

ให้ ก.จังหวัดเดิม ส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยพร้อมมติไปยัง ก.จังหวัด สังกัดใหม่ เพื่อพิจารณาโดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ สังกัดใหม่ พิจารณาทำความเข้าใจเสนออีก ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๕ วรรคหก ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย

๒.๒ กรณี นายกผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งการแล้วเสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณาโดยชอบตามข้อ ๘๔ หรือ ข้อ ๘๕ แล้ว แต่ ก.จังหวัด ยังไม่ได้มีมติ (ไม่ว่าคณะอนุวินัยฯ จะมีความเห็นแล้วหรือไม่ก็ตาม) ผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่

กรณีดังกล่าว ไม่ต้องส่งเรื่องให้ นายก สังกัดใหม่ (ตามข้อ ๗๔) ของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาอีก เนื่องจากนายกผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งการแล้วเสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณา โดยชอบตามข้อ ๘๔ หรือ ข้อ ๘๕ แล้ว ให้ ก.จังหวัด เดิม ต้องส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยของต้นสังกัดเดิมไปให้ ก.จังหวัด สังกัดปัจจุบัน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ปัจจุบัน เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ ทำความเข้าใจเสนอ และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้นายก สังกัดปัจจุบัน สั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

อ้างอิง ๑. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ข้อ ๗๔ ข้อ ๘๔ และ ข้อ ๘๕

๒. หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๘ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

๒. สภาพการเป็น ข้าราชการ

หลักการส่งลงโทษจะมีผลใช้บังคับได้ต่อเมื่อยัง

มีสภาพเป็นข้าราชการอยู่

เว้นแต่ เข้าตาม กรณีข้อ ๒๘

ของประกาศ ก.กลาง เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับ
และการรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการวินัยผู้ออกจากราชการไปแล้ว

หลักการ

การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการ ต้อง เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้น (วันออกจากราชการ) แม้ต่อมาจะมีการแก้ไขหลักเกณฑ์ ใหม่ แต่ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัย ก็ไม่สามารถนำกฎหมายที่แก้ไขใหม่ซึ่งเป็นโทษกับผู้ถูกกล่าวหาที่ออกจากราชการและได้รับประโยชน์ไปแล้ว มาดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ที่ออกจากราชการแล้วได้ แต่สามารถนำกฎหมายใหม่อันเป็นประโยชน์มาใช้ได้

1. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ จ.๑ บังคับใช้ 22 ส.ค.44 กำหนดเงื่อนไข ประการเดียว คือ การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงก่อนออก หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา นายก สามารถดำเนินการทางวินัยได้เสมือนยังไม่ออกจากราชการ

2. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ จ.5 บังคับใช้ 3 พ.ค. 57 กำหนดเงื่อนไขไว้สองประการ คือ

ประการที่หนึ่ง ถูกกล่าวหาว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่พึงเห็นได้ว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาหรือต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือตรวจสอบตามกฎหมาย หรือระเบียบของทางราชการ หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับราชการหรือความผิดลหุโทษก่อนวันที่ผู้นั้นออกจากราชการ และ

ประการที่สอง ผู้บริหารท้องถิ่นต้องแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นทำการสอบสวนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ

3. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ พ.ศ. 58 บังคับใช้ 1 ม.ค. 59 เงื่อนไขเหมือน ๒.

4. มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยฯ ฉ.2 พ.ศ. 62 บังคับใช้ 1 ส.ค. 62 กำหนดเงื่อนไข ดังนี้

ประการที่หนึ่ง กรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา อยู่ก่อนออกราชการว่า ขณะรับราชการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญาผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย มีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษได้ แต่ต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกราชการ

ประการที่สอง กรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือ หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญา หลังออกราชการ ตามวรรคหนึ่ง ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย มีอำนาจดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาดำเนินการทางวินัย และสั่งลงโทษได้ โดยต้องเริ่มดำเนินการสอบสวนภายใน 1 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกราชการ และต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกราชการ

กรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งจะต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกราชการ

ประการที่สาม กรณีศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือองค์กรพิจารณาอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยถึงที่สุด ให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ ตามวรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง เพราะเหตุกระบวนการดำเนินการทางวินัยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ให้ผู้มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ให้ดำเนินการทางวินัยให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปี นับแต่วันที่มิคำพิพากษา หรือมีคำวินิจฉัย แล้วแต่กรณี

ประการที่สี่ กรณีที่ ปปช. หรือ ปปท. มีมติชี้มูลความผิด ผู้ซึ่งออกราชการไปแล้ว การดำเนินการทางวินัยและสั่งลงโทษให้เป็นไปตาม กม. ปปช. หรือ ปปท.

ตัวอย่าง การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการไปแล้ว (ไม่ใช่กรณีตาย)

เรื่องแรก (เป็นกรณี อปท. สอบสวนเอง)

- 7 ส.ค. 56 สตง.สืบสวนการจัดซื้อจัดจ้างของ อบต. บ. และชี้มูลวินัยร้ายแรง นาย ข.
14 ต.ค. 56 ต่อมาโอนมา ทต. ก. และ ทต. ก.มีคำสั่งตั้ง กก.สอบวินัยร้ายแรง นาย ข.
1 ต.ค. 59 นาย ข. เกษียณ
26 พ.ค. 60 กก.สอบวินัย เห็นว่านาย ข. ผิดวินัยร้ายแรง (ประมาทร้ายแรง) ควรลงโทษปลดออกจากราชการ
23 มิ.ย. 60 ประธาน กก. เสนอผลการสอบสวนต่อนายก ทต.
13 ก.ย. 60 นายก เห็นชอบกับ กก.สอบวินัย และรายงาน ก.ท.จ.พิจารณา
1 ส.ค. 62 ก.ท.จ.ประกาศ ฉ.2 บังคับ 1 ส.ค. 62
15 ส.ค. 62 คณะอนุวินัยฯ เห็นว่าผิดวินัยร้ายแรง แต่ นาย ข. ออกจากราชการเกิน 3 ปี จึงลงโทษวินัยไม่ได้ ให้หารือ ก.ท.

มติ ก.ท. 3/63 ลว. 28 พ.ค. 63 เห็นว่า

กฎ เดิม กำหนดเงื่อนไขการดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการว่า 1) ถูกกล่าวหาร้ายแรงก่อนออกจากราชการ และ 2) ตั้ง กก.ภายใน 180 วัน หากเข้าเงื่อนไข ทั้ง 2 ประการนี้ นายก สั่งลงโทษได้ ไม่มีระยะเวลากำหนด

ต่อมา กฎ ฉ.2 ลว. 1 ส.ค. 62 กำหนดเงื่อนไขว่า 1) ถูกกล่าวหาร้ายแรงก่อนออก 2) นายกต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่ผู้นั้นออกจากราชการ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ก.ท.จ.อ. มีมติ 21 พ.ย. 62 จึงเกิน 3 ปี นับแต่วันที่ นาย ข. ออกจากราชการ นายก ทต.ว. จึงไม่อาจสั่งลงโทษปลดนาย ข. ได้

เรื่อง 2. ป.ป.ช. ชี้มูลผิดวินัยร้ายแรงฐานทุจริต ผู้ออกจากราชการไปแล้ว

คกก. 950/64 สรุปได้ว่า เมื่อ ปปช. ชี้มูลความผิดวินัยตามขอบอำนาจของ ปปช. แล้ว ผบช. จะสามารถดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตามมติ ปปช. ได้เพียงใด ย่อมเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลนั้น

เมื่อข้อเท็จจริง เกษียณวันที่ 1 ต.ค. 59 เป็นการพ้นจากราชการก่อน พ.ร.บ.ข้าราชการพลเรือน ฉ.3 พ.ศ. 62 บังคับใช้ กรณีจึงต้องเป็นไปตามหลัก กม.ทั่วไป คือใช้บังคับตาม กม. ที่ใช้อยู่ขณะเกิดเหตุซึ่งได้แก่มาตรา 100 เดิม เมื่อการตั้งคณะอนุฯ ใต้อำนวยการตามข้อหารือ ปปช. เกิน 180 วัน นับแต่ที่ผู้นั้นพ้นจากราชการ ผบช. จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้

เรื่อง 3 หารือแนวทางการดำเนินการทางวินัยอดีตพนักงานเทศบาล

13 ส.ค. 57 ปปช. รับเรื่องร้องเรียน นาย ป. กล่าวหาว่าทุจริต

19 ก.ย. 57 ปปช. รับเรื่องเป็นเลขดำ

1 ต.ค. 59 นาย ป. เกษียณ

17 ส.ค. 60 ปปช. มีมติให้ไต่สวน นาย ป. กรณีทุจริต

30 ต.ค. 60 ปปช. มีมติ ตั้งอนุไต่สวน นาย ป. กับพวก

8 ก.ค. 62 ปปช. มีมติว่านาย ป. ผิด อาญา และ ผิดวินัย ทุจริต

1 ส.ค. 62 ก.ท.จ.ห. ประกาศ กฎ วินัย ฉ. 2 ลว. 1 ส.ค. 62 กำหนด
เงื่อนไข

- 1) ถูกกล่าวหาร้ายแรงก่อนออก
- 2) ส่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่ออก

5 ส.ค. 62 สำนักงาน ปปช. แจ้ง นาย ก ทม. ห. ดำเนินการทาง
วินัยนาย ป.

26 พ.ย. 62 ก.ท.จ. ห. มีมติให้หารือ ก.ท. กรณี ปปช. รับเรื่อง
ร้องเรียน นาย ป. และตั้งอนุไต่สวนเกิน 180 วัน นับ
แต่นาย ป. ออกจากราชการ จะสามารถลงโทษวินัย
นาย ป. ได้หรือไม่

มติ กท. 3/63 ลว. 28 พ.ค. 63 เห็นว่า

นาย ป. เกษียณ 1 ต.ค. 59 การดำเนินการทางวินัยต้องใช้ กม. วันที่
ปปช. ตั้งอนุไต่สวน เมื่อตั้งอนุไต่สวนเกิน 180 วัน

นับแต่วันออกจากราชการ นาย ก ห. ลงโทษวินัยไม่ได้

เรื่อง 4 คกก. 1033/64

เป็นกรณี กล่าวหา ก่อนออกจากราชการ และตั้ง อนุโตสวน ภายใน 180 วัน ตาม กฎ เดิม แต่ จะลงโทษผู้ออกจาก ราชการเกิน 3 ปี ไม่ได้ เพราะได้รับประโยชน์จากกฎหมาย ใหม่ แล้ว สรุปได้ว่า

เมื่อข้อ 28 วรรคหนึ่ง แห่ง กฎ จ. 2 ใช้บังคับ 1 ส.ค. 62 เป็น บทบัญญัติภายหลังและมีผลเป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา มากกว่ากฎหมายที่ใช้ บังคับขณะกระทำความผิด โดยกำหนดเงื่อนไขให้อำนาจนายก สั่ง ลงโทษวินัยข้าราชการ อบจ. ผู้ออกจากราชการอันมิใช่เพราะเหตุ ตาย โดยต้องสั่งลงโทษภายใน 3 ปี นับแต่วันที่ผู้นั้นออกจากราชการ อันเป็นประโยชน์มากกว่าบทบัญญัติเดิมที่ไม่ได้กำหนดกรอบเวลา การสั่งลงโทษไว้ ดังนั้น เมื่อ นาย ส. ออกจากราชการไปแล้วเกิน 3 ปี นายก อบจ. ส. จึงไม่มีอำนาจสั่งลงโทษวินัยได้

เรื่องที่ 5 แจ้งเวียนการดำเนินการวินัยกับผู้ออกจากราชการ

หนังสือสำนักงาน ก.กลาง มท 0809.5/ว 34 ลว. 29 ธ.ค. 63 สรุปได้ว่า

การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการต้องใช้กฎหมาย ณ ขณะ นั้น แม้ ต่อมาจะมีการแก้ไข กฎ จ. ใหม่ ผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยก็ ไม่ อาจนำกฎหมายใหม่ที่แก้ไขใหม่ที่เป็นโทษมาดำเนินการกับผู้ออกจาก ราชการได้

ทั้ง 3 กรณี

ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏ
ว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่าง
ไม่ร้ายแรงก็ให้ตโทษ

ข้อยกเว้น ตามข้อ 28

ตาย ดำเนินการทางวินัยไม่ได้

-นายก อปท. และ ก.จังหวัด ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาการดำเนินการทางวินัย

ตัวอย่าง ตายระหว่างการสอบสวน

เรื่องที่ 1.

ข้อเท็จจริง

6 ส.ค. 58

อบจ. ตั้ง กก.สอบวินัยร้ายแรง นาย ส. กรณี
ถอนเงิน รร.เข้าบัญชีตัวเอง

4 ม.ค. 60

นาย ส. เสียชีวิต

26 ก.ย. 60

กก.สอบวินัย เสนอ นายก อบจ. ควรตัดเงินเดือน
5% เป็นเวลา 3 เดือน แต่เมื่อนาย ส. ตาย แล้ว
จึงงดโทษรายงาน ก.จ.จ. พิจารณา

4 ธ.ค. 60

คณะอนุวินัยฯ เห็นชอบด้วยกับความเห็นนายก อบจ.

20 ก.พ. 61

ก.จ.จ. เห็นว่า นาย ส.ทุจริต ให้ลงโทษไล่ออกจาก
ราชการ แต่เนื่องจากนาย ส.ตาย แล้วจึงหารือว่า

1) หาก อบจ. ออกคำสั่งลงโทษไล่ออก ต้องส่งคำสั่ง
ให้ผู้ใด

๒) ผู้ใดมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก

มติ ก.จ. ครั้งที่ 8/61 วันที่ 23 ส.ค. 61

เห็นว่า มีประเด็นพิจารณาเพียงว่า นาย ส. เสียชีวิต ก่อน อบจ.จะพิจารณาโทษวินัย
จะมีแนวทางปฏิบัติอย่างไร เห็นว่า เมื่อ นาย ส. เสียชีวิต ก่อนที่ อบจ.จะพิจารณาโทษ
วินัย การดำเนินการทางวินัย นาย ส. ก็เป็นอันยุติลงตามข้อ 28 ของประกาศ ก.จ.จ.
ฯ อบจ. จึงไม่มีอำนาจที่จะดำเนินการทางวินัย นาย ส. ได้อีก และคณะอนุวินัยฯ และ
ก.จ.จ. ก็ไม่มีอำนาจพิจารณาต่อไปได้

อบจ. ต้องสรุปสำนวนเสนอ ก.บ.ท. เพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องบำเหน็จตกทอด
ของ นาย ส. ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0504/14556 ลว. 25 พ.ค.
20 ที่ขอความร่วมมือให้ดำเนินการสอบวินัยต่อไปเพื่อประโยชน์การพิจารณาจ่าย
บำเหน็จตกทอด

เรื่องที่ สอง

มติ ก.ท. 10/56 ลว. 16 ธ.ค. 56

นาย จ. เสียชีวิต วันที่ 29 พ.ย. 54 ก่อนการประชุม ก.ท.จ. ก. (ประชุม 28 ส.ค. 55) การดำเนินการพิจารณาทางปกครองกรณีนี้จึงไม่อาจกระทำได้ เพราะไม่มีคู่กรณีตาม พ.ร.บ.วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ม.5 ประกอบข้อ 24 ของมาตรฐานวินัย 44 เป็นผลให้ นายก ทต. ไม่สามารถออกคำสั่งลงโทษไล่นาย จ. ตามมติ ก.ท.จ.ก. ได้ (เทียบเคียง คกก. ที่ 111/49)

เรื่องที่สาม

มติ ก.ท. 6/59 ลว. 29 มิ.ย. 59

ประเด็นที่ 1 ตั้งสอบวินัยไม่ร้ายแรง นาย ส. และ ทต. ส. สั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น นาย ส. ไม่อุทธรณ์ รายงาน ก.ท.จ. ร. พิจารณา

19 พ.ค. 58 นาย ส. เสียชีวิต ก่อนที่ ก.ท.จ. ร. จะพิจารณา มีมติ ก.ท.จ. ร. จึงไม่สามารถพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยนาย ส. ได้

ประเด็นที่ 2 ทต.ตั้ง สอบวินัยร้ายแรง เห็นว่า ผิดวินัยร้ายแรง ควรไล่ออกจากราชการ แล้วรายงาน ก.ท.จ. ร. ก่อนที่ ก.ท.จ.ร. จะพิจารณาวินิจฉัย ว่า นาย ส. มีความผิดวินัยหรือไม่ การพิจารณาการดำเนินการทางวินัยของนาย ส. จึงต้องยุติลง เนื่องจากความตาย ก.ท.จ.ร. ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาการดำเนินการทางวินัย นาย ส. ได้ ตามข้อ 24 ของ มาตรฐานวินัยฯ 44

แต่ ทต. ส. ต้องสรุปสำนวนการสอบสวน นาย ส. และรวบรวมหลักฐานการตายส่งไปยัง ก.บ.ท. เพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องเงินบำเหน็จตกทอดตามมาตรา 52 พ.ร.บ.บำเหน็จบำนาญฯ 2500

รวมหนังสือเวียนเกี่ยวกับวินัยข้าราชการ
ท้องถิ่น

1. หนังสือสำนักงาน ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0809.5/ว 18 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2564

สรุปได้ว่า การดำเนินการทางวินัย การให้ออกจาก
ราชการ การอุทธรณ์และร้องทุกข์ รวมทั้งเรื่องอื่นใดที่
เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของพนักงาน
ท้องถิ่นให้รายงานต่อ ก.ท.จ. และ ก.อบต.จังหวัด
โดยตรง แล้วให้รายงานให้นายอำเภอในฐานะผู้กำกับ
ดูแล อบต. ทราบอีกทางในคราวเดียวกัน

2. หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท 0809.5/ว 22 ลงวันที่ 1 กรกฎาคม 2564

สรุปได้ว่า หลักการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.จังหวัด กรณี ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ มีหลักการพิจารณา ดังนี้

หาก ก.ท.จ. เห็นว่า พยานหลักฐานตามการไต่สวนของ ป.ป.ช. รับฟังได้ว่าพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ตามที่ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลเข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ การใช้ดุลพินิจกำหนดสถานโทษทางวินัยต้องคำนึงถึงมิติ ครม. โดยต้องพิจารณาโทษเป็นไล่ออกจากราชการ แต่

หาก ก.ท.จ. เห็นว่า พยานหลักฐานตามการไต่สวนของ ป.ป.ช. รับฟังได้ว่าพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ตามที่ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลไม่เข้าองค์ประกอบความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แม้ ก.ท.จ. จะเปลี่ยนฐานความผิดวินัยไม่ได้แต่ ก.ท.จ. ยังคงมีอำนาจพิจารณาดุลพินิจในการกำหนดโทษให้เหมาะสมได้ แต่ห้ามมิให้ลงโทษต่ำกว่าปลดออกจากราชการ ซึ่งเป็นสถานโทษขั้นต่ำสำหรับความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

3.หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0809.6/ว 23 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2564

สรุปได้ว่า ให้ ผบช.เร่งรัดตรวจสอบข้อเท็จจริงและ
เนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะกรณีมี
พฤติกรรมชู้สาว การล่วงละเมิดทางเพศ หรือคุกคามทาง
เพศ โดยเร็ว และให้นำมาตรการทางการบริหารเกี่ยวกับ
วินัย จริยธรรมอย่างร้ายแรงตามมติ ครม. เมื่อวันที่ 16
มีนาคม 2564 มาอนุวัติใช้ร่วมกัน

4.หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท 0809.5/ ว 13 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2563

สรุปได้ว่า เมื่อ บ.บ.ช. มีมติชี้มูลความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในขอบอำนาจ (ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ) แล้ว นายก อปท. ต้องดำเนินการตามประกาศ ก.จังหวัด เกี่ยวกับวินัยฯ ข้อ 85 โดยกรณี นายก อปท. ไม่มีอำนาจที่จะส่งลงโทษวินัยอย่างร้ายแรงได้โดยตรงแต่ต้องเสนอ ก.ท.จ. เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ ทำความเห็นเสนอ และเมื่อ ก.ท.จ. มีมติเป็นประการใดให้ นายก อปท. ส่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

๕.หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๘ ลงวันที่

๑๒ ตุลาคม ๒๕๖๓

สรุปได้ว่า

๑) กรณีนายกผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งการแล้วเสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณา โดยชอบตามข้อ ๘๔ หรือ ข้อ ๘๕ แล้ว โดย **ก.จังหวัด มีมติแล้ว** แต่ยังมีได้มีการปฏิบัติตามมติ ผู้จะถูกลงโทษได้ โอนไปสังกัดใหม่ ให้ ก.จังหวัดเดิม ส่งรายงานการดำเนินการทางวินัย **พ ร ี อ ม ม ตี ไป บ ย ั ง** ก.จังหวัด สังกัดใหม่ เพื่อพิจารณาโดยไม่ต้องส่งเรื่องให้คณะอนุวินัยฯ สังกัดใหม่พิจารณาทำความเข้าใจเห็นเสนออีก ทั้งนี้ ตามข้อ ๘๕ วรรคหก ของมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัย

๒) กรณี นายกผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งการแล้วเสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณา โดยชอบตามข้อ ๘๔ หรือ ข้อ ๘๕ แล้ว แต่ **ก.จังหวัด ยังไม่ได้มีมติ** (ไม่ว่าคณะอนุวินัยฯ จะมีความเห็นแล้วหรือไม่ก็ตาม) ผู้จะถูกลงโทษได้โอนไปสังกัดใหม่ กรณีดังกล่าว ไม่ต้องส่งเรื่องให้ นายก สังกัดใหม่ (ตามข้อ ๗๔) ของผู้ถูกกล่าวหาพิจารณาอีก เนื่องจากนายกผู้มีอำนาจได้พิจารณาและสั่งการแล้วเสนอ ก.จังหวัด เพื่อพิจารณา โดยชอบตามข้อ ๘๔ หรือ ข้อ ๘๕ แล้ว ให้ ก.จังหวัด เดิม ต้องส่งรายงานการดำเนินการทางวินัยของต้นสังกัดเดิมไปให้ ก.จังหวัด สังกัดปัจจุบัน ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ปัจจุบัน เพื่อส่งเรื่องให้ คณะอนุวินัยฯ ทำความเห็นเสนอ และเมื่อ ก.จังหวัด มีมติเป็นประการใด ให้นายก สังกัดปัจจุบันสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

๖.หนังสือสำนักงาน ก.ท. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ ว ๑๒ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓

สรุปได้ว่า เมื่อได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้านายกเห็นว่ามีความเหมาะสม หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง เพิ่ม หรือลดจำนวนผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการได้โดยต้องแสดงเหตุแห่งการสั่งนั้นไว้ด้วย ข้อ ๕๖ ของประกาศ ก.จังหวัดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์วินัยฯ

7.หนังสือสำนักงาน ก.กลาง มท 0809.5/ว 34 ลงวันที่ 29 ธันวาคม 2563

สรุปได้ว่า การดำเนินการทางวินัยผู้ออกจากราชการ
ต้องใช้กฎหมาย ณ ขณะ นั้น แม้ต่อมาจะมีการแก้ไข
กฎ จ. ใหม่ ผู้มีอำนาจในการดำเนินการทางวินัยก็ไม่
อาจนำกฎหมายใหม่ที่แก้ไขใหม่ที่เป็นโทษมาดำเนินการ
กับผู้ออกจากราชการได้

8. หนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท 0809.6/ว24 ลงวันที่ 14 สิงหาคม 2563

สรุปได้ว่า แจ้งแนวทางวิธีการดำเนินการก่อนการดำเนินการทางวินัย ว่า กรณีมีมูลกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยโดยยังไม่มีพยานหลักฐานให้สืบสวน หากมีพยานหลักฐานแล้วให้ดำเนินการทางวินัยทันที

9. หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก. อบต. ที่ มท ๐๘๐๙.๕/ว ๒๑ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

สรุปได้ว่า การพิจารณาและการลงโทษทางวินัย
กรณีคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัย
ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการในเรื่องที่ถูกลงโทษ ตัด
เงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน แล้ว กรณี
ดังกล่าว ก.จังหวัด ต้องพิจารณาและมีมติให้เพิ่ม
โทษ จากโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน
เป็นไล่ออกจากราชการตามฐานความผิดที่
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูล ทั้งนี้ การลงโทษ
ใหม่ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้
มูล มีลักษณะเป็นการเพิ่มโทษมีผลทำให้โทษเดิม
เป็นอันยกเลิก กรณีดังกล่าวจึงไม่เป็นการลงโทษซ้ำ
ในการกระทำความผิดเรื่องเดียวกัน ทั้งนี้ เทียบเคียง
หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๑/ล ๑๔๐ ลง
วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ และคำพิพากษาศาล
ปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดงที่ อ. ๕๘๕/๒๕๕๖

10.หนังสือสำนักงาน ก.จ. ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท 0809.5/ว 14 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2563

สรุปได้ว่า เมื่อศาลล้มละลายมีคำพิพากษาให้พนักงานส่วนท้องถิ่นล้มละลายมีผลทำให้ผู้นั้นขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา เป็นหน้าที่ของ อปท. ที่จะส่งเรื่องให้ ก.จังหวัด เพื่อส่งเรื่องให้คณะอนุวิญญฯ ทำความเห็นเสนอ ก.จังหวัด เพื่อมีมติให้ผู้นั้นออกจากราชการตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาให้ล้มละลายแต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่และสิทธิประโยชน์ที่ได้รับไปแล้ว

๑๑. หนังสือสำนักงาน ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ที่ มท ๐๓๑๓.๓/ว ๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

สรุปได้ว่า ก.จ., ก.ท. และ ก.อบต. ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ และวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ได้มีมติเรื่องการนำมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย รวมทั้งให้นำข้อหารือของ ก.พ. เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินการทางวินัย ซึ่งมีอยู่แล้วและจะมีขึ้นในภายหน้ามาใช้กับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น

12. หนังสือสำนักงาน ก.ท. ก.อบต. ที่ มท 0809.5/ว35 ลว 29 ธ.ค. 2563 ,หนังสือสำนักงาน ก.จ. ที่ มท 0809.5/ว 8 ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2564 แจ่งแนวทางปฏิบัติตามความเห็น

คณะกรรมการกฤษฎีกา กรณี ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดวินัยฐานอื่นนอกจากวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ

เรื่องเสร็จ 1320/2563

- ปปช. ชี้วินัยฐานทุจริต และฐานอื่นร่วมด้วย ผบช. พิจารณาโทษได้ทุกฐานความผิดโดยไม่ต้องตั้ง กก.สอบสวน
- ปปช. ชี้อาญาฐานหลัก แต่ชี้วินัยฐานอื่น วินัยฐานหลัก ได้แก่ ฐานทุจริต ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หาก ปปช. ชี้วินัย ซึ่งมีใช้ความผิดฐานหลัก ย่อมไม่อาจชี้วินัยฐานอื่นที่เกี่ยวข้องได้จึงไม่ผูกพัน ผบช. ในการพิจารณาโทษวินัย ผบช. มีหน้าที่ดำเนินการทางวินัยตาม กม. ที่ใช้บังคับนั้น

เรื่องเสร็จ 34/2563

- เมื่อ ตำรวจ ออกราชการ พ.ศ. 53 กับ พ.ศ. 56 ซึ่ง กม. ขณะนั้น (ออก) บัญญัติว่า ผู้ใดถูกสอบสวนหรือถูก ปปช. ชี้มูล แม้ออกไปแล้ว สอบสวนต่อไปได้ แต่ต้องลงโทษภายใน 1 ปี หากพ้น 1 ปี ลงโทษไม่ได้
- ความผิดเกี่ยวข้องกัน ต้องพิจารณาว่ามีความสัมพันธ์ในลักษณะเดียวกันกับความผิด 3 ฐานหลัก ที่ ปปช. ชี้มูลแล้ว และต้องปรากฏว่า ฐานความผิดทางวินัยที่ ปปช. ชี้มูลนั้น ได้มี กม. ใช้บังคับ กำหนดไว้ชัดเจนว่าการกระทำลักษณะนั้นเป็นความผิดวินัยด้วย
- ปปช. ไม่ได้ชี้มูล 3 ฐานหลักก่อน จึงไม่อาจชี้มูลความผิดที่เกี่ยวข้องกันได้
- ปปช. ชี้วินัยฐานไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตาม กม. และฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ มิได้ชี้มูลฐานอื่นในขอบอำนาจ กม. การแจ่งผลดังกล่าวจึงเป็นเพียงข้อเสนอแนะ ในการดำเนินการทางวินัยตาม กม.

เรื่องเสรีจ ๗๘๔/๒๕๖๒

- ปปช. ชี้นำฐานอื่นนอกจากฐานทุจริต ไม่ว่าจะก่อนหรือหลัง กม. ปปช. พ.ศ. ๒๕๖๑ ใช้บังคับ หากเริ่มต้นไต่สวนมาแล้ว ไม่ว่าจะเป็นการกล่าวหา การแสวงหาข้อเท็จจริง หรือการไต่สวนก็ตาม การดำเนินการทางวินัยต้องเป็นไปตาม พ.ร.บ. ๔๒ เว้นแต่ ปปช. จะมิมติให้ดำเนินการตาม พ.ร.บ. ๖๑
- การที่ ปปช. จะสามารถชี้มูลความผิดวินัยเกี่ยวข้องได้ ต้องปรากฏว่า กม. ที่ใช้บังคับกับผู้จะถูกการได้บัญญัติชัดเจนว่า การกระทำใดถือเป็นความผิดวินัย และ ปปช. ไต่สวนและชี้มูลก่อน จึงจะสามารถชี้มูลฐานเกี่ยวข้องกันได้
- เมื่อ ปปช. ชี้มูล อาญา ม ๑๕๗ และชี้มูลวินัย ฐานประพฤตชั่วร้ายแรง มิได้เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่มูลวิสัยฐานประพฤตชั่วร้ายแรง จึงมิใช่ฐานความผิดเกี่ยวข้องกัน ปปช. จึงไม่สามารถชี้มูลได้
- เมื่อ ปปช. ไม่มีอำนาจชี้มูลความผิดวินัย ฐานประพฤตชั่วร้ายแรง จึงเป็นอำนาจ ผบช. ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยต่อไป

เรื่องเสรีจ ๑๓๘๖/๒๕๖๓

- ปปช. ชี้มูลความผิดหลักแล้ว หากมีความผิดอื่นใดที่เกี่ยวข้องก็สามารถชี้มูลได้
- คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ๒/๔๖ อำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องฟังเป็นที่ยุติตามที่ ปปช. ชี้มูลไม่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ ปปช.
- อบ.๔๘/๖๒ เป็นกรณีพิพาท ปปช. ชี้อุจจริต และจงใจ อยู่ในอำนาจ ปปช.
- เรื่องเสรีจ ๑๕๘/๕๑ เป็นกรณีวินิจฉัยก่อน อ.๑๐๓๗/๕๘
- กรณี นาง ร. ผิดอาญา ม. ๑๕๗ ซึ่งเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ก็มีใช้ความผิดวินัยเสมอไป หากความผิดอาญาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความผิดวินัย ถ้าอยู่ในอำนาจ ปปช. ชี้มูลได้ ถ้าไม่อยู่ในอำนาจ ปปช. ผบช. ย่อมต้องดำเนินการทางวินัยต่อไป เรื่องนี้เกิดก่อนและชี้มูล พ.ศ. ๕๙ ก่อน พรบ. ๖๑ บังคับ ต้องดำเนินการตาม พรบ. ๔๒

จบการบรรยาย

ขอบคุณครับ